

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2011

Núm. 8

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 4 d'octubre del 2011

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 3420/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Torres i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres de restauració de Benirràs a Eivissa. (**Decaiguda**). 191
 - 2) RGE núm. 3424/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de les obres del nou col·legi de Maó. 191
 - 3) RGE núm. 3425/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Bauzá i Colom, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuació de la Direcció General de Salut Pública en relació amb els anomenats oxyshot. 191
 - 4) RGE núm. 3428/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a centre de l'112 a Eivissa. 192
 - 5) RGE núm. 3429/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a català, llengua vehicular a IB3. 193
 - 6) RGE núm. 3430/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reactivació de l'economia balear (I). 194
-
-

- 7) RGE núm. 3440/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a interlocutor davant les autoritats estatals i comunitàries. 195
- 8) RGE núm. 3419/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes concedides al sector agrari pendents de pagament. 196
- 9) RGE núm. 3421/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creació de la central de contractació. 197
- 10) RGE núm. 3426/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de les infraestructures educatives del municipi d'Eivissa. 197
- 11) RGE núm. 3427/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conseqüències de la paralització i posterior modificació del projecte de l'hospital de Son Espases. 199
- 12) RGE núm. 3431/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reactivació de l'economia balear (II). 200
- 13) RGE núm. 3418/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a deute en expropiacions per a la construcció de carreteres. 201
- 14) RGE núm. 3422/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a corredor ferroviari del Mediterrani. 202
- 15) RGE núm. 3423/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de sanejament economicofinancer. 203
- 16) RGE núm. 3593/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a calendari de pagaments a les entitats que gestionen serveis concertats per a les persones amb discapacitat. 203
- 17) RGE núm. 3432/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Sociás, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures econòmiques del Govern (I). 204
- 18) RGE núm. 3433/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Sociás, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures econòmiques del Govern (II). 206
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1831/11**, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a transferències de competències als consells insulars. 207
- III. MOCIÓ RGE núm. 3286/11**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política de transport aeri, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3286/11. 211
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 1538/11**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, d'igualtat de dones i homes de les Illes Balears. 216
- V. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment de lectura única a la Proposició de llei RGE núm. 2177/11**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de supressió de l'article 54 de la Llei per a la dona. 226
- VI. Debat i votació, si n'és el cas, de la Proposició de llei RGE núm. 2177/11**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de supressió de l'article 54 de la Llei per a la dona. 226
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, començam la sessió plenària d'avui.

I.1) Pregunta RGE núm. 3420/11, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Torres i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres de restauració de Benirràs a Eivissa.

La primera pregunta RGE núm. 3420/11, propiciada pel Sr. Josep Torres i Cardona decau, ja que a aquest senyor avui li ha estat impossible, per malaltia, assistir al plenari.

I.2) Pregunta RGE núm. 3424/11, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de les obres del nou col·legi de Maó.

Passam a la segona pregunta RGE núm. 3424/11, relativa a situació de les obres del nou col·legi de Maó, que formula el Sr. Alejandro Sanz i Benejam del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Al final de la pasada legislatura, concretamente el 21 de marzo, el presidente del Govern balear, el Sr. Antich, el Sr. Presidente del Consell Insular de Menorca, el Sr. Marc Pons, i el alcalde de Maó d'entonces, el Sr. Vicent Tur, todos ellos del Partido Socialista, pusieron la primera piedra de un nuevo colegio público en Mahón.

Hace unos meses, durante este verano, salió publicado en los medios de comunicación el siguiente titular: "No hay dinero para el nuevo colegio en Mahón". Al parecer a los gobernantes anteriores se les olvidó un pequeño detalle, un significativo detalle, y es que con las prisas para hacerse la foto dos meses antes de las elecciones comenzaron las obras del nuevo colegio sin haberse firmado el correspondiente crédito de financiación ni la cesión de crédito por parte de la Administración autonómica hacia el Ayuntamiento de Mahón.

Es por lo que formulo la siguiente pregunta: ¿en qué situación se encuentran las obras del nuevo colegio de Mahón situado en el Camí d'En Guixo?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, diputat. Bé, afortunadament les obres es troben bé, però la tramitació que s'ha hagut de fer perquè avui se segueixin els terminis ha estat un poc complexa a causa de -i és un poc llarg d'explicar- el que és una obra en cessió de crèdit. Primer hi ha uns convenis marc de finançament de les obres mitjançant col·laboració de les entitats locals, es produeix aquest conveni marc, es produeix com diu el fet de la signatura del conveni, juntament amb el Govern de les Illes Balears, es produeix la primera pedra, que és aquí on segurament no s'hauria -tècnicament- d'haver fet res perquè no s'havia tancat el conveni d'adhesió ajuntament-entitat financera.

Es bota aquest procediment i per les presses es comença l'obra i realment la constructora comença a passar certificat d'obra i aquí es produeixen nervis, es produeixen problemes perquè tothom té part de la raó perquè tècnicament s'ha botat aquest pas.

És veritat que hi ha un error de canvi de condicions, però amb més prudència s'hauria d'haver començat primer assegurant el crèdit a l'ajuntament que començant l'obra. Tècnicament i gràcies a la col·laboració del tècnic de la Conselleria d'Economia es varen poder esmenar aquestes deficiències, acabar de signar aquest conveni, que assegura el finançament, i sortosament es podran després complir els pagaments de les certificacions oportunes i si no hi ha cap tipus de problema al llarg d'aquest curs inaugurar el proper curs, si Déu ho vol, aquest problema.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 3425/11, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Bauzá i Colom, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuació de la Direcció General de Salut Pública en relació amb els anomenats oxyshot.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta, RGE núm. 3425/11, relativa a actuació de la Direcció General de Salut Pública en relació amb els anomenats Oxyshot, que formula la Sra. Rosa Maria Bauzá i Colom, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BAUZÁ I COLOM:

Gràcies, Sr. President. Según el artículo 43 de la Constitución Española se reconoce el derecho a la protección de la salud y es competencia de los poderes públicos organizar y tutelar la salud pública a través de medidas preventivas de las prestaciones y servicios sanitarios. Los poderes públicos fomentaran la educación sanitaria, la educación física y el deporte, asimismo facilitaran la adecuada utilización del ocio.

En este marco de reconocimiento de derechos sociales, la drogodependencia y las conductas adictivas figuran como uno de los fenómenos sociales y sanitarios más importantes en este inicio del siglo XXI. La Conselleria de Salud y la actual dirección general de Salud Pública y Consumo tienen una amplia visión del problema referido a drogas, ya que por una parte asumen las competencias propias en salud pública y por otra en materia de consumo. Es por ello, y según la Ley 4/2005, de 29 de abril, sobre drogodependencias y otras adicciones que se hace necesario promover el desarrollo de estrategias políticas sanitarias, sociales y laborales dirigidas tanto a la prevención como a la atención de éstas.

Esta actuación se ha de centrar en la rapidez de las intervenciones y en los análisis de éstas como fenómeno cambiante sometido a la aparición constante de nuevas drogas capaces de integrarse rápidamente dentro de los grupos sociales más vulnerables, los jóvenes principalmente, y promovido y favorecido por la asociación de éstas a determinadas actividades como el ocio entre otras.

Atendiendo a todo lo expuesto solicito a la Sra. Consellera que exponga cuáles han sido las actuaciones que se han llevado a cabo desde su conselleria en este aspecto durante estos meses de verano. Por otra parte, preguntarle si el número de pacientes atendidos en los servicios de urgencias del Servicio de Salud se ha incrementado en estos meses de verano. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. La pregunta que se m'ha fet oralment és una mica més àmplia que la que constava per escrit, però bé, com ha dit la diputada, entra dins les competències de la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social, en concret de la Direcció General de Salut Pública i Consum, el control de les drogo dependències i el vetllar per la salut pública.

En aquest sentit, aquest estiu es va tenir coneixement que a determinats bars d'una zona turística de Mallorca s'estaven subministrant uns xopets, anomenats Oxysshot, que consisteixen en la inhalació d'alcohol. Quan es va tenir coneixement d'aquest fet es va actuar ràpidament, conjuntament amb la Guàrdia Civil, i mitjançant com deia la Direcció General de Salut Pública i Consum es va fer una inspecció als bars sospitosos de subministrar aquests xopets.

Es va constatar que es feia una utilització inadequada de materials sanitaris dins els bars, un material que en principi s'ha d'utilitzar sota prescripció mèdica, s'utilitzava un alcohol del qual no es va poder conèixer ni determinar l'origen, es va detectar també una manca total d'higiene als filtres a través dels quals s'inhalava l'alcohol i es va veure que en cap moment s'informava els consumidors del risc potencial que pot tenir el fet d'inhalat alcohol i sobretot si es tracta de persones amb determinades patologies o amb algun tipus d'al·lèrgia.

Per tot això la Direcció General de Salut Pública i Consum va prendre una sèrie de mesures i es van immobilitzar immediatament els aparells que es varen detectar en aquests bars. Es va advertir als usuaris que es trobaven allà del perill potencial que suposa la inhalació d'alcohol i es varen continuar les inspeccions durant... es continuen de fet, per si es detecta algun altre tipus de consum d'aquest tipus, per aturar-ho i immobilitzar-ho com es va fer.

Vull reconèixer, amb l'oportunitat que em dona, l'actuació ràpida i eficaç que es va fer des de la Direcció General de Salut en col·laboració amb la Guàrdia Civil a la qual vull agrair encara que ja s'ha fet i vull agrair a aquest parlament la seva col·laboració. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.4) Pregunta RGE núm. 3428/11, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a centre de l'112 a Eivissa.

Passam a la quarta pregunta, RGE núm. 3428/11, relativa a centre 112 a Eivissa, que formula el Sr. Xico Tarrés i Marí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, som conscient que després d'entrada la pregunta la setmana passada en una compareixença seva en comissió ja se li va preguntar per això, però de totes maneres jo vull fer la pregunta en els mateixos termes en què està redactada en el sentit de si creu el Sr. Conseller que Eivissa necessita i és necessari per Eivissa un centre de l'112.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputats, per poder respondre amb més precisió la seva pregunta, tal vegada em seria de molta utilitat saber què interpreta vostè, que entén vostè per un centre d'112. Jo he d'entendre que vostè no ho interpreta com un simple *call center* de recepció de cridades, sinó que ho interpreta com un veritable centre de coordinació d'emergències, un centre operatiu que excedeix en molt d'aquesta primera definició.

No és tant, per tant, Sr. Diputat, el que jo cregui o deixi de creure, analitzant en profunditat aquest assumpte probablement trobaríem pros i contres tants tècnics com polítics respecte de la conveniència o no de comptar amb un centre d'emergències a cada illa.

En qualsevol cas tothom sap el que li va preocupar, a vostè, aquest centre operatiu a Eivissa durant l'anterior legislatura.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Conseller, entenc que en la legislatura passada hi havia una previsió per fer les obres d'aquest centre, vostè fins i tot va dir que el consell havia fet tard i que els sous ja havien decaigut d'alguna manera, jo entenc una altra cosa, però no és la meua feina aquí entrar en discussions sobre si hi havia els sous, si no hi eren, si s'ha de fer o es pot fer, tal com queda...

Miri, hi havia un projecte que estava redactat, que està a la seva conselleria, hi havia una previsió econòmica, avui no sabem si aquest milió d'euros o aquest quasi milió d'euros perquè 40.000 euros ja s'havien gastat en l'adequació del centre, per a l'espai de l'EBAP.

Crec que seria necessari que vostè fos més concret i que fos més clar i que ens poguéssiu dir "idò com nosaltres creim, sí que es necessita a Eivissa un centre per a l'112" i per tant, li demanaria que vostè, com a conseller, es posàs en marxa, si té aquests sous a la seva conselleria encara, que no hagin desaparegut, idò que es posàs... a poder-lo tirar endavant perquè és, crec, una petició necessària d'Eivissa i estic segur que el Sr. President del Consell Insular d'Eivissa li ho haurà reiterat que no és una cosa que pugui desaparèixer, sinó que ho necessitam.

Això és tot però finalment, Sr. President, vull fer constar la meua solidaritat i el meu suport a la petició de la diputada Marí.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, miri, li puc assegurar que una de les primeres coses que vaig haver d'enfrontar en assumir aquesta conselleria va ser un dels desastres que ens vàrem trobar. És un desastre, Sr. Diputat, que el Consell Insular d'Eivissa, a l'anterior govern del Consell Insular d'Eivissa se li passessin per alt els terminis de justificació que marcava aquest conveni. És un desastre que vostès tardessin un mes i mig a enviar una sol·licitud de pròrroga per tal que aquesta partida no es perdés i li puc assegurar que he tingut converses setmanals amb el president d'Eivissa, el Sr. Serra, per tal d'intentar aclarir aquest empastat que ens hem trobat que no és imputable en cap sentit a aquest equip de govern.

Per tant, Sr. Diputat, li puc assegurar que feim tots els esforços per tal de poder aclarir aquest desastre que la nostra conselleria ha trobat de les seves mans i en podem parlar, de l'efectivitat o no d'un centre d'aquestes característiques a Eivissa, a Menorca, si és millor centralitzat, si és millor dispers o no. En qualsevol moment estic a la seva disposició.

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 3429/11, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a català, llengua vehicular a IB3.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta RGE núm. 3429/11, relativa a català, llengua vehicular a IB3, que formula el Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, en una entrevista en motiu dels cent dies de govern el president va respondre una pregunta sobre si la llengua pròpia a les Illes Balears, el català, continuaria essent la llengua vehicular a IB3. El president afirmà que es faria ús del castellà, faltaria més!, donant a entendre d'alguna manera que el castellà tendria ara una presència molt més destacada a la programació d'IB3.

És per això que li demanam: en la seva qualitat de conseller de Presidència del Govern en exercici de les funcions de la Direcció General de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, què en pensa de les intencions fetes públiques pel president en el sentit que el català deixi de ser la llengua vehicular a IB3? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Sí, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos, considero que las declaraciones públicas del presidente del Govern en relación a la lengua vehicular de IB3 son coherentes con su compromiso político con todos los ciudadanos de Baleares. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

Moltes gràcies, Sr. President. Amb la seva resposta ens queda clar que tenen intenció de rompre unilateralment el consens fins ara existent sobre el tema de la llengua a IB3.

Ens preocupa IB3, ens preocupa el que fan amb IB3, ens preocupa que a l'hora d'elegir un director general transitori optassin per un membre del Govern en lloc d'un gestor professional independent, ens preocupa que des del 30 d'agost no s'hagin volgut seure amb el Grup Socialista per parlar d'IB3, ni han contestat els escrits que li hem adreçat fins i tot al president del Govern. I en aquests moments, després de sentir-lo, també ens preocupa que planegin, més o menys dissimuladament, incomplir la Llei 15/2010, de 22 de desembre, de l'ens públic de Radiotelevisió a les Illes Balears, aprovada per unanimitat en aquesta mateixa Cambra fa més d'un any, una llei que, crec que li he de recordar, el seu article 2.1.e) diu que

IB3 ha de difondre i promoure la llengua catalana; en el mateix article, punt 3, diu que s'han de potenciar les produccions i programes en català; a l'article 4 prioritza les produccions en català, i en els principis generals de la programació es compromet a contribuir a la normalització de la llengua catalana.

En definitiva, vostès planegen rompre un altre consens, el de la llengua, imposen un model audiovisual i començam a veure clar que tot plegat ha de respondre, respon a un pla premeditat que els permetrà nomenar un director general sense cap tipus de consens i arraconar la llengua catalana a la televisió pública. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Sí, muchas gracias. Veo que el Sr. Bonet tiene mucha imaginación, este gobierno no incumplirá ninguna ley, no se preocupe, y el presidente Bauzá cumplirá con su compromiso político con todos los ciudadanos de Baleares de trasladar la realidad de la calle a las instituciones. Saque usted sus propias conclusiones, desde luego modestamente considero que es más difícil de entender la postura de su partido en relación a la lengua vehicular de IB3, porque sabiendo lo que dice la ley ustedes consideran que la utilización del inglés es posible pero no el castellano, desde luego esto es de juzgado de guardia.

Pues miren ustedes, han presentado una PNL pidiendo que haya unos dibujos animados en inglés, cosa con la que nosotros estamos de acuerdo, pero si la ley permite eso, el inglés, ¿por qué no permite el castellano?

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 3430/11, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reactivació de l'economia balear (I).

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 3430/11, relativa a reactivació de l'economia balear que formula la diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyors del Govern, bàsicament la pregunta es formula amb els seus termes: quina valoració fa el Govern de les Illes Balears de les dades d'atur del mes de setembre i que s'han donat a conèixer avui?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, bé, són dades que no són bones tot i que són clarament millor que la mitjana nacional.

Nosaltres tenim una economia a les nostres Illes molt estacional i per tant quan arriba el mes de setembre les dades d'atur creixen respecte del mes anterior, del mes d'agost. Això es repeteix una vegada i una altra i no fa més que refermar-nos en la necessitat de l'allargament de la temporada i fer feina perquè aquestes xifres millorin.

Tot i això, s'ha de dir que la referència realment vàlida és la interanual, en la interanual hi ha petita, una lleugera, molt lleugera millora que no ens ha de tenir conhortats, sinó que ens ha de fer més feina per evitar que la situació continuï tal com està fins ara.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. La veritat és que la situació sempre el mes de setembre es difícil, tant l'afiliació com el que fa referència a les xifres d'atur, en som plenament conscients, però aquesta vegada, enguany, el mes de setembre, i aquí no compartesc la seva opinió, és pitjor, és un mes pitjor i empitjora, i això és la màxima preocupació, la situació del mercat laboral.

I jo li assenyalaré tres coses, és cert que el mes de setembre davalla l'afiliació, puja l'atur, però aquest mes de setembre ha estat quan s'ha fet de les majors magnituds. Quant a afiliació hem baixat, ha estat la baixada en relació al mes d'agost més gran dels darrers vuit anys. I quant a l'increment d'atur, aquest mes de setembre ha estat la segona pujada més alta dels darrers quinze anys. I és més, ara ja no va lligat només a l'estacionalitat turística, pensem que el mes de setembre encara aguanta 5.200 llocs de feina més que l'any passat en matèria turística i per tant veim que la resta de sectors s'esfondren de cada vegada més.

Per tant, la situació no és gens fàcil, i el contrari, els repunts o el manteniment que teníem empitjoren, els hem perdut, i per tant encara que l'interanual sigui positiu enguany el mes de juny encara era més positiu. Per tant, el mes de juny, tant en atur com en afiliació, interanual, estam pitjor aquest mes.

Per tant, davant aquesta situació jo només els demanaria, i aquesta pregunta la feim conscients de la dificultat del mercat laboral que vivim i repetim que veim amb preocupació que empitjora, i les dades així ho assenyalen, demanam que aquesta confiança que era l'instrument que ens deien que ens havia d'ajudar a crear ocupació, que es fonamenta sobretot en transparència en la presa de decisions i concertació, demanam que retorni, com a mínim, a fer tot el possible des de la transparència en la presa de decisions, des de tot el que implica...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

... de concertació a generar un àmbit de confiança que han malmès, en molts pocs mesos l'han malmès.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Bé, jo li repetesc que el mes de setembre és habitual que això passi, que això passi cada setembre perquè tenim una economia molt cíclica. És evident que aquestes dades no són bones, és evident que s'ha de fer molta feina per millorar-les i és evident que tenen molta influència també les condicions del mercat laboral que estan regulades a nivell del conjunt d'Espanya. Per tant, nosaltres som partidaris d'actuar a l'arrel del problema, som partidaris de fer les coses necessàries perquè aquesta situació pugui ser reconduïda i pugui ser variada. En aquest sentit admetrem qualsevol idea que vostès vulguin donar, però, en qualsevol cas l'herència que tenim no és l'adequada i hem de generar aquesta confiança que es genera dia a dia, que es genera a poc a poc, que es genera fent les coses ben fetes tal com es fan en aquest moment. Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I.7) Pregunta RGE núm. 3440/11, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a interlocutor davant les autoritats estatals i comunitàries.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta RGE núm. 3440/11, relativa a interlocutor davant les autoritats estatals i comunitàries, que formula la diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

Té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Volíem demanar al conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori per quin motiu ha delegat la defensa dels interessos de les Illes Balears en matèria agrària davant les autoritats estatals i comunitàries al president de la Comissió de Medi Ambient de les Illes Balears,

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Sí, bé, nosaltres havent fet aquesta conselleria que ajunta pràcticament tres conselleries que hi havia abans hem decidit que es coordinin les diferents àrees que vénen des de Medi Ambient, fins i tot algunes que poden tenir de Territori, sobretot les d'Agricultura, que les coordini una sola persona tenint en compte que després els directors generals fan les feines que han de fer. Per aquest motiu es va triar que el president de la Comissió Balear de Medi Ambient fos la persona que coordinàs totes aquestes relacions davant el ministeri.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Entenem perfectament la complexa estructura orgànica de la seva conselleria, però ens preocupa que precisament aquesta complexitat en el fons en lloc d'anar cap al principi d'economia i eficàcia vagi cap a la ineficiència i perdre alguns drets que necessitam defensar tant davant Madrid com davant la comunitat europea. El seu govern es queixa constantment que a la Conselleria de Medi Ambient, que a la Comissió de Medi Ambient hi ha un munt de projectes sense tirar endavant i ara en lloc d'impulsar aquests projectes que haurien de tirar endavant l'enviaran a Madrid a discutir d'agricultura, a discutir de política hidràulica, amb la qual cosa que el Govern fa deixadesa de les seves funcions en una persona que no entra ben bé dins l'organigrama del Govern.

Ens preocupa això perquè en aquests moments de dificultats el sector agrari necessita un gran defensor tant a Madrid com a Brussel·les i també ens preocupa que no tenguim la confiança que hauria de tenir amb els seus directors generals, especialment en matèria de política agrària i política hidràulica. Quin paper juga, en aquest cas, la directora general de Medi Rural i Marí? Quin paper juga el director general de Recursos Hídrics? I quin paper juga el mateix conseller que fa coordinar tots aquests temes tan sensibles per al sector primari d'aquestes illes al president de la Comissió Balear de Medi Ambient, les seves tasques del qual són realment unes altres?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Sí, Sra. Diputada, bé, jo m'imagín que és que no ha entès molt bé com funciona el Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient a Madrid. El ministeri dels medis, com li deim nosaltres, els consellers, no solen entrar en els debats que hi ha anteriorment. No hi han entrat mai. Els que hi entren són les persones que són a cada una de les àrees. Miri, tenim la gran sort de tenir, si no el millor, un dels dos o tres millors tècnics que hi ha a Espanya i un dels millors a Europa en aquest moment assegut a la presidència de la Comissió Balear de Medi Ambient, reconegut en tota Espanya per qualsevol grup polític, que ha estat assegut, com li dic, a totes les taules des d'Agricultura fins a Medi Ambient, Territori i Aigua. El seu currículum ho diu: membre del Consell Nacional de l'Aigua, membre del Consell Assessor de Medi Ambient..., així aniríem un rere l'altre i podem passar una hora parlant. Tenim la millor persona. Estic d'acord que es pot preocupar vostè de l'eficiència i de l'eficàcia, m'imagín que a la darrera legislatura també hi devia estar perquè m'ha deixat 870, d'acord? I el compromís que tenim nosaltres, Sra. Diputada, és que per desembre n'hauem tret 300 i en mig any els tendrem tots esclovellats, tots, només ens quedaran els que no s'han resolt per part dels promotors. Aquest és el nostre compromís.

Que no confii en els directors generals? Miri, aquí hi ha feina per a tots, però n'hi ha d'haver un que ha de coordinar i si tenim el millor d'Espanya en aquests moments per coordinar-ho, per defensar els interessos de les Balears doncs l'hem d'aprofitar. I amb això estam nosaltres. No hi ha altre interès. I l'altra cosa que li vull dir, el conec sobradament, a aquest professional, és sobretot un professional i no es preocupi que pot estar de president de la Comissió Balear de Medi Ambient fent comissions i plens, que els fa ara cada quinze dies o cada vint, que abans es feien cada mes, i a la vegada defensarà els interessos de Balears com ningú no ho ha fet en aquesta comunitat en temps enrere. És a dir, que estigui ben tranquil·la.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I.8) Pregunta RGE núm. 3419/11, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes concedides al sector agrari pendents de pagament.

Vuitena pregunta RGE núm. 3419/11, relativa a ajudes concedides al sector agrari pendents de pagaments, que formula la diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Agricultura, permeti'm que li parli amb la màxima modèstia perquè davant d'una persona que realment coneix les dificultats per les quals passa el sector agrari, difícilment jo li podré afegir cap dada. Com vostè molt bé sap tots els sectors econòmics en aquest moment pateixen greus problemes per afrontar els seus projectes empresarials i allò que passa a altres sectors passa fa molts d'anys en el món de l'agricultura, això fa que les ajudes siguin molt més importants, molt més transcendents i per descomptat molt més necessàries per poder enllestir els seus projectes i les seves tasques. No tenc el més mínim dubte que som a les millors mans per defensar que d'avui en endavant es paguin amb la màxima celeritat possibles les ajudes i facem que les diferents parts i els diferents projectes i línies de subvencions que té aquesta conselleria, que té el ministeri i que té Europa arribin a les mans dels agricultors i també dels ramaders.

Però, Sr. Conseller, volem saber amb quina herència s'ha trobat perquè també som conscients de què allò que vostè pugui fer a partir d'ara en gran mesura ve condicionat i -permeti'm- ve hipotecat pels deutes que ens hem trobat pendents de pagar. Per això li formulam la pregunta a dia d'avui, quina és la situació que s'ha trobat dins la conselleria? Han trobat o no han trobat subvencions ja concedides pendents de pagar? Amb quina situació de retard es troben aquests agricultors i ramaders a l'hora de cobrar les diferents ajudes que els han concedit i els ha aprovat la conselleria?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura i Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Sí, moltes gràcies, president. Diputada. Bé, les ajudes que ens hem trobat pendents de cobrament quan hem entrat han estat pràcticament uns 8.172.000 euros que hi ha. Hem de dir que això és una situació viva, és a dir, hi ha línies d'ajudes publicades que es van resolent. Nosaltres entenem que quan deim que se li deuen uns doblers a un pagès en aquest cas o a un ramader és quan ja se li ha donat la resolució de pagament, quan ha fet les inversions que havia de fer o ha complit els compromisos que havia adquirit. En aquest cas, com dic, ens hem trobat amb línies d'ajudes algunes d'elles del 2008, unes són les d'augment de valor afegit, això són ajudes que es donen a les agroindústries generalment; algunes del 2009, algunes del

2010, i en tenim del 2011 que estan en procés; aquestes del 2011 és més normal que no s'hagin encara enviat a tresoreria.

Què ens hem trobat? Doncs, com dic, que quan nosaltres entram hem acabat de resoldre una sèrie d'ajudes que estaven no sé ben bé per què aturades des d'un punt de vista administratiu i les hem enviat cap a tresoreria. I a tresoreria, què ens trobam? Doncs, bé, que tenim les dificultats que tenim i que tots coneixem. En aquests moments treballam per resoldre el que no es va resoldre anteriorment. A mi em dol, sí li he de dir perquè venc d'aquest sector, és que línies del 2008, línies del 2009 i del 2010 estiguin sense pagar. Això és una cosa que el sector no es pot permetre i nosaltres ens hem compromès que les línies que publiquem les pagarem dins l'any natural, lògicament a partir que comencem amb un pressupost que nosaltres haguem pogut confeccionar.

Gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 3421/11, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creació de la central de contractació.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta RGE núm. 3421/11, relativa a creació de la central de contractació, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores, senyors diputats. Sr. Conseller d'Administracions Públiques. Diumenge passat vostè va anunciar, des del Consolat de la Mar, en la reunió d'objectius que varen tenir amb el president del Govern de les Illes Balears, la seva intenció de crear la central de contractació el Govern de les Illes Balears. Primer de tot, li vull donar l'enhorabona per aquesta mesura tan necessària, per aquesta iniciativa tan necessària pels moments que patim de crisi econòmica i per la situació econòmica que pateix la nostra comunitat autònoma. Sense cap dubte consideram que aquesta és una mesura necessària d'estalvi per aplicar aquestes polítiques d'austeritat que apliquen amb encert des del Govern de les Illes Balears. Crec que amb aquesta iniciativa aconseguirem allò que desgraciadament hem patit durant successius governs de pacte d'esquerres, que és que les administracions públiques es convertien en compartiments estancs en els quals cada departament, cada conselleria, en definitiva, cadascú tenia cura del seu redol i no hi havia criteris centrals, criteris coherents ni criteris unitaris.

Per això consideram que la seva política de racionalització de la despesa és absolutament necessària i, com dèiem, en aquests moments més que mai. Creim que després de quatre anys en els quals s'ha produït una despesa sense cap tipus de control, avui patim les conseqüències desgraciadament i per això li demanam, Sr. Conseller, quan pensa vostè que es podrà aplicar aquesta central de contractació?, però, sobretot, quin és l'objectiu, quins són els objectius que vostè persegueix amb la creació d'aquesta central de compres del Govern de les Illes Balears?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat. Actualment el marc legal en el qual feim feina doncs ve marcat tant per la Llei del bon govern com per la Llei de contractes del sector públic que permet crear una figura d'aquest tipus, una central de compres. Per tant, l'objectiu d'aquesta central de compres és disposar, de qualque manera, d'un mecanisme d'adquisició centralitzat de determinats productes, però també de serveis, amb l'objectiu de racionalitzar i optimitzar tots els processos d'aprovisionament per tal d'aconseguir aquest estalvi econòmic tan necessari en els moments en què vivim. Per tant, l'objectiu és racionalitzar tots els procediments i destinar-los a altres tasques amb el consegüent estalvi en termes d'oportunitat que això suposa. També per a la consecució dels millors preus que una compra general d'aquest tipus pot suposar.

Entenem que la dispersió actual en els processos de compra de les diferents conselleries, la fragmentació de les comandes, etc., poden ser d'un procés de millora substancial que comporti menys costos motivats per l'obtenció d'economies d'escala i per una major eficiència en l'assignació dels recursos públics en aquesta tasca administrativa. En aquest moment, Sr. Diputat, feim feina ja en la normativa que ha de regular aquesta figura, com li he dit abans, i el nostre objectiu és que el maig o el juny de l'any que ve pugui estar inicialment operativa ja i en funcionament. És una central de compres que no només afectarà els ens i els organismes de la comunitat autònoma sinó que també mitjançant convenis els diferents ajuntaments i fins i tot els consells insulars s'hi podran afegir si així ho desitgen.

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 3426/11, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de les infraestructures educatives del municipi d'Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta RGE núm. 3426/11, relativa a situació de les infraestructures educatives del municipi d'Eivissa, que formula la diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats, des del Grup Parlamentari Popular ens agradaria que fes una valoració de la situació de les infraestructures educatives del municipi d'Eivissa perquè si la situació a l'illa d'Eivissa és deficitària en general, particularment el cas del municipi de Vila aquests darrers quatre anys ha estat veritablement de jutjat de guàrdia. La veritat és que, Sr. Conseller, de poc va servir que tant el Govern balear i l'Ajuntament de Vila fossin del mateix color polític perquè el seu antecessor, el Sr. Llinàs, no va aconseguir que l'ajuntament li donàs un solar adequat per poder fer un col·legi a la zona d'Es Pratet. El que sí varen fer és un col·legi provisional de barracons al costat dels multicinemes, col·legi que cada vegada més té menys espais comuns perquè s'hi han d'anar posant més aules modulars a causa de la demanda de places. Per sort, Sr. Conseller, la gran implicació i la bona feina de l'equip docent compensa d'alguna manera la falta d'un centre en condicions, però no és ideal que aquesta situació es dilati al llarg del temps, i sabem que vostè ho té molt en compte i que està en contacte continu amb l'alcalde de Vila.

Per altra banda, el nou centre de Sa Bodega és un altre exemple de mala gestió, que trobassin fet un projecte al principi de la passada legislatura no va ser suficient, ho varen canviar i com a conseqüència varen retardar el començament d'aquest centre. Després la trobada de restes arqueològiques ha fet que s'hagi tornat a modificar el projecte i com a resultat, a dia d'avui, encara no tenim col·legi. Per tant, quatre anys perduts. I Can Misses, Sr. Conseller, vostè ha trobat un centre apuntalat, però aquest és un altre exemple de poca eficàcia, pensi que els trencs varen sortir a principis de l'any 2010 i que els pares ja duïen temps demanant una revisió d'aquest centre.

Per tant, Sr. Conseller, jo no sé quina serà la seva valoració, però la meua és que hi ha molta feina a fer i que en alguns casos vostè es trobarà amb una situació on fa temps que el prioritari s'ha convertit en urgent. Per això, Sr. Bosch, aquí té el Grup Parlamentari Popular al seu costat per ajudar-lo a posar en marxa les accions necessàries per millorar la situació educativa del municipi de Vila de l'illa d'Eivissa i, per suposat, de les Illes Balears a pesar que el grup de l'oposició estigui molt incòmode.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, diputats de l'oposició que també aplaudeixen i em donen el suport i al meu grup també, moltíssimes gràcies perquè amb el suport de tota la cambra això ho arreglarem.

(Alguns aplaudiments)

Amb el suport de la cambra i del conseller d'Economia que ens ajudarà -n'estic segur- amb els pressuposts i del president perquè la situació, i ara ja un poc més seriosament, és molt complicada. Sempre Eivissa ha reivindicat al llarg de la història, històricament és així, una manca de posar-se al mateix nivell que les altres illes amb tot respecte a la situació i a l'extraordinària tasca, vostè ho ha dit molt bé, que gràcies a la feina que fan els docents es poden compensar aquestes deficiències en infraestructures, però això no es pot eternitzar.

Vostè ho ha descrit, quan entràrem a Can Misses hi entraren els tècnics de l'IBISEC, trobàrem uns puntals que no fan cap gràcia, no fan cap gràcia, i que, tot i assegurar aquella estructura, els tècnics nostres varen considerar i varen demanar a veure si podien trobar un pressupost extraordinari i la setmana que ve, si no hi ha cap inconvenient, licitem finalment aquesta obra per urgència que garantirà l'estructura de Can Misses i donarà tranquil·litat a pares, mares i docents de la comunitat.

Es Pratet és una història, el centre d'Es Pratet, que volem que acabi, que volem que no hi hagi ja més aules a un lloc on no s'havien d'haver posat perquè el sòl que hi ha allà tanmateix està molt a prop de Ses Feixes i és realment complicat posar-les devora d'un sòl protegit i tanmateix amb el temps no s'ha pogut arreglar. Però és veritat que l'anterior consistori el curs passat ja va fer una indicació respecte del solar de Sa Joveria, els responsables del Partit Socialista ho saben i valoram que s'ho repensassin, però podrien haver accelerat això, aquests tràmits, i ara tal vegada ja estaríem en fase de treballar més endavant per un projecte i una licitació. La batlessa actual ja ha dit públicament en el plenari que posarà a disposició un sòl molt a prop d'allà on es construeix el nou hospital, probablement si el Consell de Govern hi dóna suport, haurem de tramitar-ho en base a allò que preveu la normativa sobre interès autonòmic per poder accelerar, i totes les forces polítiques estaran d'acord, allò que es necessita per tenir un sòl educatiu i arribar a fer efectiu aquest centre tan necessari a Vila. I li podria contar més coses, Sa Bodega també és un centre de doble línia que sorgia com a iniciativa de substitució en aquell centre tan especial de Sa Bodega de Vila que l'amplia, però també hi ha hagut la tramitació i els problemes que ens hem trobat quant a la troballa de restes arqueològiques. Però això serà objecte d'una altra pregunta.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 3427/11, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conseqüències de la paralització i posterior modificació del projecte de l'hospital de Son Espases.

Onzena pregunta RGE núm. 3427/11, relativa a conseqüències de la paralització i posterior modificació del projecte de l'hospital de Son Espases que formula la diputada Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Els ciutadans de Balears no acaben de comprendre per què les arqueles del Govern es troben en un estat tan crític. La gent no comprèn que segons les previsions del govern anterior ja teníem brots verds i ara resulti que només tenim un dèficit desbocat, un deute descomunal i els interessos que s'han de pagar...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

La gent no entén el perquè d'aquesta situació que sembla haver arribat de la nit al dia i que ara ens obliga a fer tants de sacrificis. La primera resposta és que el pacte ens va enganar i la segona és que durant aquests quatre anys els sous es tiraren a mans plenes, es tiraren quan n'hi havia i es tiraren quan va deixar d'haver-n'hi i vostès varen continuar fent contractes i adquirint compromisos quan no hi havia sous per pagar-los...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Per això ara tenim aquest forat, un forat que ja no és un forat és un esvoranc que vostès ens han deixat i que obliga a una austeritat molt gran. Moltes de les inversions del pacte se'n diuen "silencioses", ja en vàrem parlar l'altre dia, però n'hi ha una de ben visible com és l'hospital de Son Espases, la seva muntanyeta i el seu pont. Curiosament aquesta era l'obra que el pacte no volia fer de cap manera i és l'única que va fer. Per això, com que els seus els varen acusar de traïció i d'incompliment del programa electoral, varen haver de fer canvis en el projecte del Partit Popular, perquè quedàs ben clar que vostès no feien el projecte del Partit Popular, sinó un altre diferent. Quan arribaren varen suspendre les obres durant tres mesos i això va tenir un cost i després el 2009 varen incorporar modificacions diverses que també varen tenir un cost molt important. Tot aquest sobrecost encara està per desvetllar, sempre l'ocultaren i encara avui no sabem què costa aquest sobrecost de l'hospital de Son Espases. L'exconseller de Salut, avui diputat, sempre va amagar les xifres reals, va arribar a reconèixer uns 60 milions d'euros, però jo recordo dins aquest parlament haver sentit moltes vegades "no hi ha sobrecost", "no hi ha sobrecost".

Ja va sent hora que tots coneguem què ha costat Son Espases als ciutadans d'aquestes illes i sobretot què han costat les modificacions introduïdes pel pacte, que puguem saber fins on ha arribat el seu engany i per què les arqueles del Govern es troben avui tan buides i tenim un deute de més de 5.000 milions d'euros.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sí, ja poden aplaudir, ja, i ja poden riure també! No sé si riuran tant quan sentin les xifres, perquè adequar i adaptar el projecte a l'entorn natural, paisatgístic, mediambiental i històric de la zona de la finca de Son Espases i del Monestir de Sant Bernat, va suposar un modificat que incloïa canvis en el projecte de gran complexitat tècnica i va suposar un reequilibri econòmic de la concessió que costarà molts de sous a l'ib-salut, perquè el cost de l'obra en si, el que és l'obra, va costar 69.573.790 euros, i aquest és l'únic sobrecost que va reconèixer l'anterior conseller de Salut.

Però a això s'ha de sumar, Sra. Diputada, el cost de modificar tota una sèrie de clàusules en el contracte inicial de la concessió que suposa un increment de les despeses a realitzar per part de l'ib-salut al llarg de tota la concessió. I això suposa un increment de 280.637.596 milions d'euros addicionals respecte d'allò que s'havia de pagar inicialment. Per si no ho han entès, són 46.000 milions de pessetes que s'hauran de pagar de més, i 1.600 milions de pessetes extres a l'any gràcies als modificats que va aprovar l'anterior govern.

I per què hem de pagar tot això? Idò perquè es van prendre decisions i es van assumir compromisos dels quals ara estam pagant les conseqüències. Sí, pot sortir a contestar, Sr. Conseller, com li diu el seu company, contesti per què varen haver de pagar per danys i perjudicis al contractista 1.300.000 euros i els varen pagar vostès del pressupost de l'ib-salut prorrogat el passat dia 2 de juny? Per què l'ib-salut va assumir els costs del consum elèctric i d'aigua del nou hospital, que en el model inicial assumia la concessionària, amb una despesa addicional de 87.000.923 euros? Per què l'ib-salut va assumir el cost de l'equipament inicial amb un cost addicional de 12 milions d'euros? Per què va assumir pagar l'impost sobre construccions i instal·lacions d'obres, si n'és el cas, que abans havia de pagar la concessionària? Els cànons varen pujar amb el modificat 110 milions d'euros addicionals, va haver-hi despeses puntuals i ja el mai vist, l'ib-salut es va comprometre a posar a disposició de la concessionària una quantitat màxima de 200.000 euros per finançar la concessionària quan sigui necessari, com que sobraven sous, mirin, anam finançant concessionàries.

Tot un exemple de la mala gestió que tindrà repercussió a l'economia...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carme Castro i Gandasegui):

...del Servei Balear de Salut durant molts d'anys...

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Thomàs, per favor? Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Per al·lusions.

EL SR. PRESIDENT:

Li don la paraula per al·lusions.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Moltes gràcies. Desgraciadament el Partit Popular oblida el projecte que va deixar, un projecte deficient, sense futur, d'esquena a les persones amb discapacitat, moltes d'elles avui en el carrer, obsolet en les necessitats assistencials, sense present i sense futur, menyspreant el medi ambient i...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, posin-se tranquils. Idò sí. Sr. Pastor, té tot el dret a demanar la paraula per al·lusions..., l'han al·ludit...

(Continua la remor de veus)

Sr. Pastor! Sr. Pastor! Sr. Pastor! Posin-se tranquils!

EL SR. THOMÀS I MULET:

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, el cost de la demagògia del PP fou donar l'esquena a la qualitat assistencial. El nostre compromís va ser fer un hospital modern tecnològicament, amb gran projecció de futur i que tengués en compte les persones i els professionals. És veritat que el projecte que va deixar el PP no han sortit gratis ... les seves mancances, als ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes.

No es va desviar ni un euro, els comptes estan molt clars, i prova d'això és que el desembre de l'any passat, l'anterior diputada Sr. Castillo té el contracte del modificat i no han fet res durant tot aquest temps!

(Aplaudiments i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sí, Sra. Cabrer?

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sr. President, per deixar constància que es fan al·lusions a persones que no hi són amb noms i llinatges, i nosaltres des del Grup Popular no hem fet, ni la consellera ni la diputada, cap al·lusió nominativa al Sr. Thomàs...

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

Hem parlat de l'anterior govern, que a més jo crec que tota la legislatura passada va ser molt habitual per part dels que són ara a l'oposició i mai no ens varen donar la paraula per al·lusions, mai.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrer, l'he escoltada amb molta atenció, però aquesta presidència entén que hi ha hagut al·lusions. Una vegada serà d'una banda, una altra serà de l'altre grup, però han de deixar que la Presidència exerceixi la seva labor.

(Remor de veus)

No té la paraula. No li don la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carme Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12..., pregaria també que els que aplaudeixen es mirassin el Reglament abans d'aplaudir. No, mirin-se'l, mirin-se'l, en aquest cas quan es dona al diputat o a la diputada per al·lusió, s'acaba la discussió, s'acaba la discussió, això ho han de saber.

I.12) Pregunta RGE núm. 3431/11, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reactivació de l'economia balear (II).

Dotzena pregunta RGE núm. 3431/11, relativa a reactivació de l'economia balear que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, ara fa uns dies que el Govern va anunciar per sms als ajuntaments que enguany només rebrien el 25% de l'aportació que fa el Govern a compte del fons de cooperació local, amb la peregrina excusa que no hi han trobat partida o que s'havia fet un modificat de crèdit. Sr. Conseller, creu que ofegant econòmicament també els ajuntaments reactivaran l'economia? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

La veritat és que la situació que ens vàrem trobar en arribar al Govern és que ofegats no hi estaven els ajuntaments, hi estaven els ajuntaments, hi estaven els consells, hi estava la Universitat, hi estaven pràcticament totes les empreses que fan feina al Govern. Per tant, ara el que ens toca és fer feina per canviar aquesta situació. Això no era perquè sí, era fruit d'una determinada política, una determinada política de gastar allò que no es tenia. I com a conseqüència d'allò tenim aquesta situació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, jo crec que ja n'hi ha prou, d'excuses, vostès ara governen i han de pagar el que els pertoca, i als ajuntaments els pertoca cobrar el cent per cent del que estipula la llei. Dir que no hi han trobat partida i que tot està tan malament, ... miri, nosaltres ho teníem igual de malament, els progressistes quan governàvem, perquè el Sr. Matas li puc assegurar que no va deixar molt millor les arques, vostès han tengut molta sort, no s'han trobat ni un Palma Arena, ni una òpera, ni autopistes a Eivissa amb un sobrecost de més del 200%, etc.

(Remor de veus)

Però parlem del que ens ocupa, vostès estan obligats a pagar als ajuntaments, si no és així, per què han arribat al Govern?, per dir que no poden pagar res?, què és el que han pagat? De moment només sabem que van replegant de diferents conselleries, abans ho hem vist amb la Conselleria d'Administracions Públiques, han arreplegat 1 milió d'euros del centre de l'112 a Eivissa, però no sabem a què destinen tot això. Vostès varen arribar al Govern per reactivar l'economia no per ofegar-la més.

Ara governen vostès, paguin i marquin les prioritats. Veient l'actuació del Govern és clar que els ajuntaments no són una prioritat. Això a més provocarà que els ajuntaments deixin de prestar determinats serveis. Per cert, em pot confirmar, Sr. Vicepresident, si l'any que ve en el pressupost del 2012 pagaran als ajuntaments el cent per cent del 2012? El que és clar és que una vegada que ha arribat el Govern del Sr. Bauzá, en un temps rècord, ofeguen els ajuntaments, ofeguen els sindicats, ofeguen els funcionaris, els treballadors d'empreses públiques, han deixat de pagar les ONG i les entitats socials. Creuen que així reactivaran l'economia, perquè en cent dies el Govern del Sr. Bauzá s'ha convertit en l'estrangulador econòmic d'aquesta comunitat.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

La veritat és que davant aquest tipus d'acusacions no sé exactament què dir. És una cosa que surt del que jo pens que és un debat parlamentari. La situació és la que és i la que és ve d'una determinada política, una determinada política, com he dit abans, de no tenir en compte un pressupost, de fer un pressupost que no era realista, de prorrogar-lo, de tenir uns ingressos que no es corresponen a les despeses, unes despeses que no es corresponen als ingressos, ... un desgavell enorme que ara ens du a posar en ordre els comptes i això és el que farem, això és el que farem.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 3418/11, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a deute en expropiacions per a la construcció de carreteres.

Tretzena pregunta RGE núm. 3418/11, relativa a deute en expropiacions per a la construcció de carreteres que formula la diputada Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Administracions Públiques, el canvi de govern a la comunitat autònoma ha permès descobrir la magnitud i la gravetat del deute consolidat, així com la precària realitat de la tresoreria del Govern de les Illes que avui es troba en fallida tècnica, tot i els reiterats intents de l'anterior executiu per ocultar-ho.

Però la veritat no es pot amagar mai. El Banc d'Espanya va reconèixer a 30 de juny un endeutament de 4.500 milions d'euros a les Balears, amb uns costos financers disparats. A aquesta quantitat cal afegir-hi devers 1.100 milions d'euros en concepte de deute a proveïdors i institucions. I finalment, més de 247 milions de les empreses públiques.

L'anterior govern, senyors diputats, a més de no saber gestionar i buidar les arques públiques, no en tenien prou amb tot açò, també eren morosos i cada dia apareixien noves factures impagades i nous compromisos contrets, però incomplets, que així confirmen i constaten que no hi va haver regit en aquell govern.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Popular vol saber a quin import pugen les quantitats pendents de pagament que ha trobat el nou govern en concepte d'expropiacions per a la construcció de carreteres. Demanam concretament que ens expliquin de quants expedients rallam? Quants es van deixar de pagar? I quins interessos de demora ha provocat aquesta mala gestió? Finalment, quin és l'impacte en el departament d'Obres Públiques dels costos financers generats per aquest incompliment de pagar quan tocava?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, el deute actual en concepte d'expropiacions per a la construcció de carreteres és de 31.637.235 euros, segons les dades de què disposam a la conselleria. Es tracta, li vull assenyalar, d'una estimació a la baixa. Per tant, aquesta quantitat final a pagar pot arribar a ser sensiblement superior, atès que alguns expedients estaven encara pendents de la fixació definitiva dels imports a pagar per part del jurat.

D'aquests prop de 32 milions d'euros, més de 7 milions corresponen a interessos de demora, 7 milions. Açò vol dir que si s'haguessin pagat les expropiacions en el moment corresponent, ens hauríem estalviat aquesta quantitat que cada dia augmenta en detriment d'altres serveis i actuacions del Govern. És per tant, un exemple del bon govern dels sants innocents progressistes que hem pogut veure avui.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

La distribució per illes d'aquest deute total és la següent: projectes de l'illa de Mallorca corresponen 17,5 milions d'euros per 13 projectes. Per al projecte de la ronda sud de Ciutadella de Menorca hi ha deutes per un import de 2,5 milions d'euros. I finalment de l'illa d'Eivissa la quantitat pendent és d'11,5 milions d'euros per cinc projectes: ronda d'Eivissa, variant de Santa Eulàlia, Eivissa-Sant Antoni, Eivissa-Sant Josep i accés a l'aeroport.

Per tant, Sra. Diputada, ens hem trobat un panorama molt complicat, molt difícil i que haurem d'afrontar davant la irresponsabilitat i la deixadesa que ens hem trobat per part de l'anterior govern.

Gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 3422/11, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a corredor ferroviari del Mediterrani.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 14 RGE núm. 3422/11, relativa a corredor ferroviari del Mediterrani que formula el diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias. El Partido Popular defiende que los poderes públicos deben propiciar las mejores soluciones que faciliten el movimiento de personas y mercaderías, favoreciendo el desarrollo económico y social. Los medios de transporte están al servicio de la sociedad, con ventajas e inconvenientes. Lamentablemente hay quien considera algún medio de transporte casi como un postulado ideológico, con defensas demagógicas, sin importarles financiación ni capacidad de servicio, habiendo actuaciones irresponsables en materia ferroviaria, sin financiación garantizada, grandes gastos, duplicidad de cargos, elevadas deudas y dando falsas expectativas que en verdad lo desprestigian.

El corredor mediterráneo es la línea ferroviaria nacional transversal de 1.300 kilómetros, una para mercaderías y otra de alta velocidad para viajeros. Va paralela a la costa Mediterránea por cuatro comunidades y once provincias. Une cinco de las mayores ciudades, accediendo a sus puertos, nodos logísticos y grandes centros industriales. Aglutina el 42% de la población, el 41% del PIB nacional, 55% de la producción industrial, 49% del tráfico de mercaderías y 70% del turismo, uniéndose con el centro de Europa, conectando el 54% de habitantes de la Unión Europea y el 66% del PIB europeo. Importante es su inclusión en la Red Transeuropea de Transportes, lamentablemente en su anterior revisión, el Gobierno central ni siquiera lo solicitó y la Comisión Europea no lo incorporó como proyecto prioritario.

El 19 de octubre, día importante, la Comisión Europea anuncia los casi 32.000 millones de euros de inversión ferroviaria 2014-2020, aspirando el corredor Mediterráneo; destacar la gran implicación del presidente Bauzá en la defensa del proyecto y la petición de respaldo explícito al Gobierno central, sin dudas ni demagogias, no pudiéndose decir lo mismo del anterior presidente, que nada de nada sobre el tema. Esperemos que el Gobierno central actúe. Preocupa que el agónico gobierno socialista no remita a Bruselas un documento de apoyo a este proyecto vertebrador de Europa.

Por ello la pregunta es, ¿qué importancia tiene para nuestra comunidad la implantación del corredor ferroviario del Mediterráneo? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Gràcies, president. Diputat, té una importància cabdal, cabdal com aquestes infraestructures que ens permeten tenir-nos connectats amb tota Europa i amb tot el món. Hem de pensar que tenim una economia molt oberta, una economia molt internacionalitzada, i que per tant tot allò que sigui més connexió, més facilitat de moviment, és important. I en aquest sentit esperam que el Govern d'Espanya faci les passes oportunes perquè aquest projecte pugui anar endavant, un projecte que ha de suposar una economia en xarxa, una economia més potent i una economia més propera.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir, Sr. Diputat?

I.15) Pregunta RGE núm. 3423/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de sanejament economicofinancer.

Pregunta número 15, RGE núm. 3423/11, relativa a pla de sanejament econòmic financer, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, darrerament en aquest parlament hi ha molts de diputats que tenen amnèsia. Avui mateix hem estat testimonis d'aquesta amnèsia, i a més és una amnèsia aguda. Tenen amnèsia quan ens diuen que si Balears és l'única comunitat autònoma sense tenir pressupost no és culpa seva, sinó culpa nostra. Tenen amnèsia quan ens diuen que si no hi ha doblers per pagar els proveïdors, alguns tan sensibles com els col·lectius socials que avui tan justament ens reclamen en seu deute, no és per culpa seva sinó nostra. Tremenda, senyores i senyors diputats. Tenen amnèsia quan critiquen la reestructuració d'empreses públiques que ells també anunciaren i no feren; novament és culpa del Partit Popular. O quan critiquen el Pla de sanejament que el mateix ministeri d'Hisenda ens anima a complir.

I precisament, parlant del Pla de sanejament, hem tengut coneixement del que va presentar el passat mes de maig l'anterior govern, i hem de destacar les previsions que, encara que insuficients, contenia. Deia: "*Congelación en las políticas de sustituciones y renovaciones de interinos y personal laboral. Reducción de contratos temporales en los entes públicos. Concentración de los puntos de asistencia primaria a partir de las 9 de la noche y fines de semana. Plan de ajuste en la política de sustituciones y adecuación de la plantilla del ib-salut. Política restrictiva para calcular las dotaciones de profesorado por centros y de sustituciones. Reducción del personal docente adscrito a la Conselleria de Educación. Reducción del tamaño del sector público*". Són mesures que ni tan sols no varen ser suficients per ser aprovades per Madrid

però que, a part de no posar-les en marxa, són ara criticades per l'esquerra.

Entre els que tenen amnèsia i els que recorden alguna cosa però no volen comparèixer a donar explicacions, estam ben arreglats.

Sr. Vicepresident, quina valoració fa d'aquesta situació? Gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

La valoració que faig -Sr. President, Sra. Diputada- és que de qualque manera una cosa són les paraules i una altra les accions. No van en el mateix sentit. En el Pla de sanejament presentat per l'anterior govern es parlava de la necessària reducció de l'estat de benestar en matèria d'educació i sanitat. El que nosaltres varem haver de fer, per tant, era corregir aquesta situació començant per una reducció d'allò que era més important, una reducció del quadre directiu, una reducció del nombre de polítics que han de dirigir la comunitat autònoma.

Gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

I.16) Pregunta RGE núm. 3593/11, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a calendari de pagaments a les entitats que gestionen serveis concertats per a les persones amb discapacitat.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE núm. 3593/11, que d'acord amb el previst a l'article 166 ha substituït la RGE núm. 3441/11, relativa a calendari de pagaments a les entitats que gestionen serveis concertats per a les persones amb discapacitat, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, les entitats que gestionen serveis concertats per a les persones amb discapacitat fa una sèrie de mesos que no estan cobrant del Govern. Aquestes entitats crec que tots coincidirem que fan una feina impagable, una feina en gran part de voluntariat, una feina que en aquests moments no pot substituir ningú altre. Per tant la pregunta és ben clara: hi haurà calendari de pagaments?

La veritat és que des de l'any 2005 cada any es negociava i es modificaven els crèdits necessaris perquè es pagàs. Per tant no s'havia arribat mai a una situació com la que ens trobam en aquests moments, de tanta crispació i de tanta necessitat.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Barceló. Efectivament estam fent feina amb aquestes entitats, associacions, resta de creditors, proveïdors..., per tal de definir un calendari de pagaments d'aquest deute gegantesc que vostès han deixat a data de 30 de juny, al temps que anam pagant també les obligacions que ens estan vencent.

Gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí... Sr. Bauzá, sí, nosaltres supòs que som culpables de tot, de tots els mals que hi ha en aquesta terra, de la crisi mundial... Del que no som culpables és de les seves prioritats; vostès han decidit aturar els pagaments a tothom, sense mirar quines eren les persones o les entitats perjudicades. Tampoc no som culpables que la seva prioritat hagi estat, amb les dificultats de tresoreria que hi hagi, pagar 10 milions d'euros a una empresa constructora, l'empresa del Palau, per tal que pugui acabar unes obres, una empresa, per cert, que enguany ha triplicat els seus beneficis; en canvi tota una sèrie d'entitats socials que han de viure en el dia a dia i que, repetesc, li ho he dit a la meua primera intervenció, cobraven puntualment -vostè ho ha dit, estam parlant dels darrers mesos- cobraven puntualment a la passada legislatura, fins i tot en temps de crisi se cercaven les modificacions de crèdit necessàries perquè poguessin cobrar, i fins i tot en temps de crisi la passada legislatura es varen incrementar les places, 952 places més, que és un 70% més del que hi havia el 2007. Això en temps de crisi.

Per tant la pregunta és molt clara: quan cobraran?, quan hi haurà un calendari perquè cobrin? La pregunta i també la proposta, la petició: facin les modificacions de crèdit necessàries perquè sigui possible que aquestes entitats cobrin.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, a data de 30 de juny estaven pendents de pagament, a Tresoreria, a entitats amb finalitat social 5.713.000 euros, i no constava cap calendari de pagament, que haurien d'haver fet vostès; no constava. Mentrestant, entre el 30 de juny i el 30 de setembre es varen pagar, per part de Tresoreria, operacions que estaven pendents de pagament inicialment d'1.754.000 i vàrem pagar 2.452.000 euros, és a dir, 700.000 euros més per tal de reduir, però encara no hem trobat el seu calendari de pagament, que sí que encara vostès ens exigeixen.

Una altra situació. Encara que vostès estiguin instal·lats contínuament en aquesta política dels estereotips que no es creu ningú més que vostès, una i altra vegada els torn a dir exactament el mateix: que en polítiques socials i atenció de persones desfavorides la màxima prioritat la té precisament aquest govern. Miri, jo puc acceptar qualsevol crítica política, però el que no acceptaré és hipocresia i irresponsabilitat de qui sabia perfectament que no hi havia doblers, que no havien deixat doblers i que deixaven la caixa d'aquesta manera que nosaltres ens hem trobat, 5.713.000 euros pendents de pagament que vostès no varen deixar i ara ens demanen calendari.

Miri, vostès tenen un clar..., tenen una clara manera de gestionar...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, per favor...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Miri, comprant quadres, comprant io-iós, licitant obres per 200 milions d'euros quan només n'hi ha 57,5, així no es paga a aquests sectors desfavorits que ara vostès exigeixen un calendari de pagament. Miri, encara que ho vulguin oblidar i contínuament tenguin aquesta amnèsia, vostès han governat durant quatre anys, els agradi o no, i aquesta és l'herència que vostès ens han deixat. Encara que ho intentin, vostès no es poden amagar de la mala gestió que varen fer en el seu govern.

(Aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 3432/11, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures econòmiques del Govern (I).

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE núm. 3432/11, relativa a mesures econòmiques del Govern, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, abans de les eleccions el vàrem sentir dir moltes vegades que la seva gran preocupació, que compartim, era l'atur a les Illes Balears. Vostè va dir que "cada nou aturat serà responsabilitat meva". Bé, idò, avui tenim una xifra dolenta, desgraciadament per a les Illes Balears: hi ha 4.702 persones més que estan a la cua de l'atur, i vostè, a més de no crear confiança, a més de no crear el clima oportú econòmicament per crear ocupació, a sobre està engreixant les llistes d'atur provinent del sector públic.

Ens podria dir exactament el nombre de llocs de feina que està destruint en aquests tres mesos? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, nosaltres estam fent feina des del primer moment precisament per generar llocs de feina, però a diferència amb l'anterior govern no col·locant i no fent una administració col·locadora. Per això precisament prenem aquest tipus de decisions.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Em podia esperar qualsevol cosa, una resposta mínimament rigorosa, no això. Jo crec que ha de tenir ja la responsabilitat d'entendre que vostè fa tres mesos que governa, que és el president de les Illes Balears i que per tant deixi de criticar l'anterior i comenci a fer feina, que crec que la ciutadania ho necessita.

(Remor de veus)

Miri, Sr. Bauzá, tenim 76.067 persones a l'atur. Vostès estan destruint ocupació i estan destruint la confiança. Per què estan destruint la confiança, Sr. Bauzá?, perquè creen una alarmisme injustificat en els comptes públics i en l'esperança necessària que han de tenir els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears. I li puc fer un repàs molt ràpid, molt ràpid però que és molt greu, perquè darrere cada xifra hi ha una família en una situació molt desgraciada i amb molt poca esperança de futur: persones que feien feina lligada a projecte d'economia social i igualtat, 100 persones que ja són a l'atur del seu govern, de la comunitat autònoma; més de 100 persones lligades al treball de Radiotelevisió de Mallorca; 4.500 interins que estan amb la incertesa de no saber si tendran feina o no l'any que ve; 800 que anuncien que acomiadaran del sector públic instrumental, i ens agradaria que ens diguessin qui, com i per què, i quins estudis han fet.

M'agradaria, Sr. Bauzá, que explicàs una cosa tan greu com aquesta. En aquesta situació tan complicada econòmicament i socialment ens agradaria que ens digués com se sent vostè essent el president de l'empresa que més destrucció d'ocupació està creant aquí a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Em sorprèn que ara es preocupi per les famílies, que no se'n varen preocupar durant aquests quatre darrers anys.

(Aldarull a la sala)

Ara és la seva màxima preocupació. I els 4.500 milions d'euros, i 1.104.000 euros de dèficit. Per cert, simplement per a informació seva: aquests 250 milions d'euros, que vostè diu que jo no sé les xifres, no són el total, és part del deute que té el sector públic instrumental. Simplement per a la seva informació perquè veig que no està informada.

(Petit aldarull a la sala)

Simplement hi ha una gran diferència entre la seva forma de governar i la nostra. Vostès estan asseguts encalint cada cadira i esperant que això passi. Nosaltres miram de front, anam prenent decisions amb valentia, encara que sabem que són difícils. Algú de l'altra banda va dir: "El Sr. Bauzá no prendrà cap mesura abans de les eleccions, no sigui cosa que les perdin". No, no, nosaltres prenem les mesures abans de les eleccions, perquè nosaltres tenim un compromís amb la nostra societat.

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

Miri, vostè em diu confiança! Vostè creu que és casual que ara comencin a venir inversors que vulguin participar en la riquesa de les nostres illes?, quan fa quatre anys que s'amagaven perquè no tenien cap tipus de viabilitat; això sí, inseguretat jurídica, tota, la que varen vostès assegurar. Això és confiança en la inseguretat jurídica.

Per una altra banda el més curiós de tot és que, quan nosaltres proposam determinades mesures, a Madrid se'n avalen i el seu secretari general, president de l'anterior govern, diu que està molt bé el que ha fet el Sr. Bauzá, i que ell ho faria i que ja era hora que es fes, i ara vostè m'ho critica. Bé, no ho sé, s'aclareixin vostès.

(Aldarull a la sala)

Miri, l'any 2007, maig de l'any 2007, 28.245 llocs de feina a l'atur; maig de 2011, 75.772. Durant aquell govern, el seu, es va incrementar l'atur en un 168%, les persones que varen anar a l'atur, i no es varen preocupar les famílies. Simplement per concloure: encara que vostès ho vulguin amagar varen estar quatre anys governant, i ens varen deixar el que ens hem trobat. Facin càrrec de quina va ser la seva gestió i no s'amaguin a una altra banda.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 3433/11, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures econòmiques del Govern (II).

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18, RGE núm. 3433/11, relativa a mesures econòmiques del Govern, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. A veure si a la tercera va la vençuda. Torn demanar avui al president del Govern que ens digui una proposta concreta que ha fet en aquests 100 dies des que ell és president del Govern per reactivar l'economia de les Illes Balears. No em conti l'herència que han trobat, perquè jo ni li contaré l'herència que ens vàrem trobar del govern Matas, no li contaré el metro que s'inundava, no li contaré allò del Palma Arena, no li contaré allò de l'òpera.

(Remor de veus)

Per tant no em conti el que s'han trobat. No em conti les dificultats perquè les coneixem, perquè les hem viscudes, perquè les hem governades. No em conti que estam en una crisi econòmica de caràcter mundial perquè ja ho hem viscut.

Conti'm quina mesura concreta ha pres el seu govern durant aquests cent dies per reactivar l'economia de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies. Una vegada més, amb una setmana més puc afegir alguna de les mesures que vàrem dir la setmana passada...

(Remor de veus)

...perquè cada setmana en prenem, de mesures, cada setmana, i aquesta que vull anunciar és la creació de confiança, la creació de confiança que du que aterrin inversions privades a la nostra comunitat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Bé, els silencis del Sr. Bauzá són definitoris, això passarà a la història, un president que no és capaç, en tres vegades consecutives, de dir una sola proposta, una, una... No em digui la inversió privada. Quina llei ha canviat vostè per fer aquesta inversió privada? Cap. No em conti que és un mèrit seu, no és un mèrit seu, vostès no han fet res per això, no han aprovat res. Quina mesura concreta han aprovat per reactivar l'economia? Cap, no me'n saben dir ni una.

Avui ens han dit, Sr. Aguiló, amb les seves apreciacions, que li donem idees nosaltres, perquè ja veig que no en tenen. Tres silencis i que els donem idees, és que no saben cap on han d'anar, i això és una situació molt greu, és una situació molt complicada, i necessita de governants seriosos i rigorosos, de governants que prenguin iniciatives...

(Remor de veus)

...no que imposin iniciatives, que prenguin iniciatives d'acord amb els agents socials i econòmics, que és amb els que s'han deixat de reunir, d'acord amb el diàleg i amb la democràcia de la transparència que vostès han deixat d'exercir.

Han llevat pes a l'oposició, certament; han privat que existeixi un grup mixt per primera vegada en la història d'aquesta comunitat autònoma. Han assaltat la televisió pública...

(Més remor de veus)

...Han incomplert la seva paraula: varen dir que tendrien un pla de pagaments en el mes de setembre. Estan destruint ocupació també gràcies a això, perquè no paguen els proveïdors. I per què no paguen?

I li vull fer la pregunta que li ha fet el Sr. Barceló. Miri, per què va decidir, Sr. Vicepresident, pagar 10 milions d'euros a Acciona i no pagar al sector social? Per què ha decidit això, que crea distorsió social i que crea més atur a les Illes Balears? Contesti'ns almanco això, per favor.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Miri, per generar confiança no fan falta lleis, potser fa falta derogar lleis, reduir el nombre de lleis, i segurament...

(Alguns aplaudiments)

...serà el que haurem de fer. No és qüestió de lleis..., és qüestió d'un discurs ortodox, d'una economia com l'entendria una família, d'una economia sana, d'una economia que sigui creïble, i això és el que estam fent. No necessitam fer lleis per fer això.

(Aldarull a la sala)

II. Interpel·lació RGE núm. 1831/11, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a transferències de competències als consells insulars.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 1831/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a transferències de competències als consells insulars.

Per defensar aquesta interpel·lació té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Gràcies, Sr. President. Diputades i diputats, a Ciceró li varen preguntar una vegada en què consistia l'ordre, i ell respongué que es tractava que el poble obeís els governants i que els governants obeïssin les lleis. El problema en tots els temps, creia Ciceró, es produeix quan es fan lleis injustes o quan les lleis justes s'apliquen de manera arbitrària pels governants.

L'Estatut d'Autonomia sense cap dubte deu ser una llei justa, perquè va obtenir el suport d'una àmplia majoria d'aquesta cambra, i així ho duen considerar també els que avui governen perquè la van votar a favor. Així que hem de parlar de l'altre problema, el no compliment de la llei, per incompliment o per arbitrariedad, i entenc que, en relació amb aquest segon problema, també devem estar d'acord. L'arbitrariedad genera inseguretat jurídica o, dit a l'inrevés, no hi ha major inseguretat

jurídica que la deixadesa en el compliment de la llei, per incompliment o per una actuació discrecional per part de qui té el deure de complir i fer complir la llei.

Açò no ho va dir Ciceró però ho hagués pogut dir. De fet ho deia el Partit Popular a la seva campanya electoral; deia textualment: "La seguretat jurídica és un dels nostres quatre eixos del programa electoral, altura de mires i pactes d'estat", deia. "Cal que s'elimini la incògnita entre la ciutadania sobre què passarà quan governi un partit o un altre", deia el president del Partit Popular, avui president del Govern. Bé, idè, Sr. President, estam d'acord amb el perjudici de l'arbitrariedad, amb el deure ineludible en el compliment de la llei, amb el valor del diàleg i el consens per generar confiança i cohesió social, però estarem d'acord que açò dit també és vàlid per a l'Estatut d'Autonomia?

Vegem, l'Estatut de tots, menorquins, mallorquins, eivissencs i formenterers, diu que els consells insulars són institucions de la comunitat autònoma de les Illes Balears i que són els governs de cada una de les illes, per exercir govern, administració i representació de cada illa, açò ho diu i açò és llei; diu també que aquesta capacitat executiva s'exercirà a través de competències pròpies, de competències no pròpies, de capacitat reglamentària i d'un sistema de finançament. També a l'article 70 defineix com a pròpies una relació de temes organitzats en vint punts, i quan acaba diu: "A l'entrada en vigor del present Estatut d'Autonomia es transferiran les competències atribuïdes com a pròpies als consells insulars, mitjançant decret de traspàs acordat en comissió mixta de transferències", ho diu l'Estatut, aquest es va aprovar dia 28 de febrer del 2007 i havia d'entrar en vigor l'endemà de la seva publicació en el Butlletí Oficial de l'Estat, dia 1 de març del 2007.

En aquests vint punts de competències pròpies hi trobam agricultura, ramaderia, pesca, cultura, conservatoris de música, informació turística, ordenació i promoció turística, artesanía, i sí, diu pròpies, no diu transferibles; és a dir que són ja dels consells i no ho són del Govern. Apliquem, com diuen, exclusivitat i evitem també duplicitats, aquest darrer, per cert, també un dels quatre eixos anunciats al programa electoral pel Partit Popular.

Bé idè, ara diuen: no toca transferir promoció turística, ens han dit. Una altra vegada s'incompleix idè l'Estatut, una altra vegada es crea inseguretat jurídica, una altra vegada s'actua amb discreció, una altra vegada s'actua sense les raons de l'acord i del consens. Les raons que vostès ens han donat, i que avui podem conèixer, esper, amb més detall, són que no hi ha recursos per fer una transferència amb garanties, i en aquest sentit, li he de dir dues coses: la primera, insistir que no es tracta de fer una transferència d'una competència, perquè aquesta ja està feta, del que es tracta és de transferir el que la farà efectiva, pressupost, patrimoni i personal. I del que es tracta és d'establir una distribució d'aquests recursos entre les administracions que hauran de gestionar la competència. Si els recursos són ara més escassos, idè haurem de repartir el que hi hagi i gestionar els recursos públics per millorar aquest finançament.

La segona cosa que li volia esmentar respecte del seu no és acomplir l'Estatut que, efectivament, no pot ser més car; que les competències en promoció siguin assumides pels consells insulars no ha de ser més car. Som els primers a denunciar aquelles descentralitzacions que el que fan és generar duplicitats i incrementar burocràcia, ineficàcia i costos, i per açò volem reducció de govern i desaparició de conselleries i d'empreses públiques i d'òrgans administratius que suposin duplicitat respecte de les competències pròpies dels consells insulars, com per exemple pot ser Cultura o com per exemple pot ser Turisme. Però vostès ja ho han dit, prefereixen mantenir una Conselleria de Turisme i un IBATUR i una Agència Turística Balear i que hi hagi dues, tres o quatre conselleries insulars de Turisme i una Fundació Destí Menorca i una Fundació de Promoció Turística d'Eivissa i una Fundació Mallorca Turisme.

Les raons del sí, les nostres raons. En algun moment o altre hem dit i repetit açò que li diré ara i que vostès també han dit i repetit en aquesta cambra, i li diré agafant com a referència la meua illa, Menorca; diem que sí a la promoció turística perquè volem que els menorquins puguin ser actors del model econòmic i turístic, i menorquins vol dir societat civil i vol dir també sector empresarial. Efectivament, la gestió individualitzada no ha de ser més cara, però ha de ser més eficient i eficaç, i açò vol dir definir objectius i assolir objectius, objectius per a Menorca i no objectius per a Balears que els menorquins sempre han viscut com a no assolits i que, per tant, Menorca sempre ha vist com significaven més ruïna, perquè és una reivindicació històrica a Menorca, perquè hi ha un consens ampli en aquest sentit i perquè Menorca no es veu identificada amb les promocions turístiques que fa el Govern. Menorca es vol promocionar com a un distí diferenciat, perquè quan el destí és Balears l'arribada és Mallorca; perquè amb el precari i ruïnós transport aeri, un Madrid o Barcelona-Menorca és en molts casos com a mínim el doble de car que arribar a Palma.

Es tracta, per tant, només d'acomplir la llei, les lleis, i d'acomplir el programa del Partit Popular i d'acomplir les promeses electorals i d'acomplir amb un consens existent, només es tracta d'açò, senyors diputats. Serà segur un tema complex, però no tan complicat, jo crec que avui és clar i definitiu que cal, que és només qüestió de voluntat, de voluntat política.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Per part del Govern intervindrà el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente, señores y señoras diputadas. Al igual que hicimos en el año 2004, con la creación de la Comisión Asesora para la reforma del Estatuto de Autonomía, y del mismo modo que en el 2006 impulsamos, junto a otras formaciones políticas, la aprobación ante esta Cámara de la propuesta de reforma del Estatuto, a día de hoy seguimos siendo firmes defensores de lo establecido en nuestra norma institucional básica, como ha quedado reflejado en nuestro programa político. Así, el desarrollo de los preceptos estatutarios y, en consecuencia, la transferencia a los consells insulares de las competencias que les son propias, son una obligación para este y para cualquier gobierno.

Pero el cumplimiento de esta obligación no puede convertirse en un pesado lastre para las instituciones insulares. De todos es sabido el estado de las finanzas de esta comunidad, hecho que condicionará el calendario de transferencias a los consells, porque si no es con una dotación económica adecuada lo más apropiado es que el Govern siga ejerciendo estas competencias hasta que puedan ser transferidas en unas condiciones que garanticen la prestación del servicio con la mayor eficacia posible.

Además de lo expuesto, quiero añadir que uno de los objetivos prioritarios de esta legislatura es garantizar la eficacia del gasto público, para lo cual es esencial definir claramente los límites competenciales de cada una de las administraciones y evitar así que existan funciones duplicadas o incluso triplicadas, como ocurre con determinadas áreas.

A lo largo de los últimos años el Govern ha ido transfiriendo competencias y traspasando funciones y servicios a los consells insulares, pero conservando en algunos casos una cuota de poder en las diferentes materias, dando lugar así a un entramado estructural difícil de mantener. De ello ha derivado también que cada una de las administraciones haya creado una administración instrumental para gestionar dichas competencias.

Ante esta situación, el reto que se nos plantea es el de redefinir claramente las competencias que corresponden a cada una de las instituciones y redistribuir las funciones asumidas por cada administración, evitando duplicidades, racionalizando el coste de prestación de los servicios o funciones y garantizando a los ciudadanos la calidad de los servicios públicos que recibe, independientemente de la administración que los preste.

Lo que vamos a hacer es trabajar para acabar con estos solapamientos, para que la administración sea más eficaz y no genere problemas a los ciudadanos, sino que los resuelva. Con ello quiero decir que vamos a dar cumplimiento a lo establecido por nuestra norma marco, como no podría ser de otra manera, pero teniendo muy en cuenta la situación económica en la que se haya no sólo la administración de la comunidad autónoma sino también los consells insulares y los ayuntamientos.

Por ello, y a pesar de empezar a trabajar lo más rápidamente posible en materia de traspasos de competencias y de funciones y servicios a los consells insulars, el Consell de Govern aprobó el viernes, 16 de septiembre, y a propuesta de este conseller, el nombramiento de los nueve vocales en representación del Govern que formarán parte de la Comisión Mixta Govern-Consells Insulars para el Traspaso de Funciones y Servicios. Igualmente se aprobó la designación de los cuatro representantes del Govern en la Comisión Técnica Interinsular, que, como ustedes conocerán, es el órgano de naturaleza estatutaria, una de cuyas atribuciones es la formulación de una propuesta al Parlament de traslación a los consells insulars, ya sea por transferencia o delegación de competencias del Govern de las Illes Balears.

Así pues, el primer paso para empezar a trabajar en el seno de los órganos estatutarios encargados de acordar o proponer el traspaso de funciones y servicios o la titularidad y ejercicio de competencias a los consells insulars ya está dado. Será precisamente en el marco de la Comisión Mixta y de la Comisión Técnica Interinsular donde los vocales designados por los consells i el Govern analicen y debatan cómo hacer efectiva la asignación competencial establecida en el Estatuto de Autonomía.

Como he dicho al principio de mi intervención, es evidente sin embargo que la situación económica no es la idónea, no lo es ni para los consells ni para el Govern, este hecho condicionará el calendario, la valoración del coste efectivo del traspaso, así como de los bienes, derechos y obligaciones y también del personal a transferir, pero no impide de ninguna manera que sigamos trabajando para clarificar y poner orden al límite competencial fijado por el Estatuto de Autonomía.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per al torn de rèplica té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Gràcies, Sr. President. És evident, ho tenia clar que en el model de comunitat els consells insulars no són una prioritat i jo diria fins i tot que no són una convicció, i una mostra d'açò és que en aquest tema de competències alguns presidents dels consells insulars no haguessin estat aquí, no siguin aquí.

També tenia clars els no, un no que es va explicitar el mateix dia del debat d'investidura quan el president ni va fer esment dels consells insulars, aquell silenci anunciava efectivament que no seria la legislatura dels consells, tot el contrari, que seria la legislatura dels retalls i dels retrocessos dels consells insulars. Però també he sentit altres no, algun que provenia, que prové del president del consell, la presidenta del Consell de Mallorca, quan a la Diada de Mallorca afirmava allò de què no volem més doblers, no vull més poder, no vull més competències; i diu açò després d'haver anunciat, d'haver renunciat a crear la conselleria insular de Turisme perquè diu no té competències.

No hi haurà duplicitats, efectivament, però açò serà a favor del Govern balear i en contra del desenvolupament estatutari i en contra de les aspiracions d'autogovern dels menorquins, eivissencs i formenterers.

Menorca ja ha dit que no a complir amb l'Estatut, ha dit no a exercir les seves competències pròpies i ha dit no a les aspiracions de major autogovern.

Sr. President, Sra. Salom, el projecte de futur que han ideat des de Mallorca està pensat només per a Mallorca i el pitjor de tot açò és que en contra de Menorca, d'Eivissa i de Formentera. El discurs de la Sra. Salom va ser indignant segurament per a molts de mallorquins, n'estic segur, però va ser insuportable per a la resta d'illes.

Però hi ha més no, i són els no del silenci, del meu president mateix i el meu president és el president del Consell Insular de Menorca i davant la competència de promoció turística es calla. Després de preguntes reiterades en aquest Parlament, després de crítiques constants als presidents anteriors del Consell Insular de Menorca per no haver assumit encara la competència de promoció turística ara es calla; li diuen que ara no toca promoció turística, com si no passés res, com si tot l'afirmat i reclamat per vostès abans no servís.

Menorca no pot anar a rosseg de Mallorca, no pot ser que Mallorca sigui qui ens digui quines competències hem de tenir i quines no. Exemple: 2011, en plena crisi, és febrer, en plena crisi, proposta del Partit Popular, del Sr. Tadeo, proposició no de llei: reclamar el traspàs immediat de competències en promoció turística, el febrer. Som a l'octubre, hi ha la mateixa crisi que el febrer, en set mesos vostès han capgirat les promeses que havien fet, li llegiré textualment el que deia, jo crec que el que no es pot fer és quan es perd la coherència i la credibilitat, quan es governa a una banda es diu una cosa i quan es governa a l'altra se'n diu una altra. No fa falta anar tan enfora, el maig del 2011, en plena campanya electoral: el president del Consell Insular de Menorca responia ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí, jo li pregaria que es dirigís al conseller de Presidència, que és el membre del Govern a qui vostè ha interpellat, no a un altre diputat.

Gràcies.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, sí, continuï amb la meva argumentació, però efectivament va al conseller, quan es diu que no hi haurà aquesta transferència de competències durant la campanya electoral, vostès diuen exactament que "si algú vol anar en contra d'aquesta transferència en promoció turística haurà de canviar l'Estatut", açò ho diuen vostès durant campanya electoral, maig 2011, i ho diu el Sr. Tadeo.

I després ens venen amb subterfugis i amb falses excuses, ens diuen que, bé, no tindrem la competència en promoció turística, però podem decidir algunes coses, decidir algunes coses és poder decidir promoció turística. Tot són subterfugis per dir que Menorca pot decidir però que no té competència.

Per què engreixar una Agència Turística de les Illes Balears quan tenim els consells insulars que són comunitat autònoma i que ho podem fer de forma eficaç i amb la participació de la societat civil.

En definitiva, i acab, vostès ens prometien unes coses, van prometre als ciutadans unes coses, van obtenir els vots dels ciutadans per fer unes coses, però ara el que tenim és més Govern balear menys governs insulars; tenim més duplicitats que mai i tenim menys Estatut que mai.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Sr. Conseller, per al torn de contrarèplica, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Como creo que ha quedado meridianamente clara la postura del Govern en el tema del traspaso de transferencias pues no voy a volver a incidir, porque supongo que el *Diario de Sesiones* pues lo recogerá en toda su extensión. Lo que sí quiero, Sr. Diputado, es manifestarle que en su momento nos comprometimos con el desarrollo estatutario, como no podía ser de otra manera, y mantenemos el compromiso. Pero, como su señoría sabe, a lo largo de esta última campaña electoral, a pesar de lo que usted ha comentado aquí en esta tribuna, nuestro presidente, José Ramón Bauzá, se comprometió con todos los ciudadanos de estas islas a que si les daban su confianza para gobernar esta comunidad, haría una parada en el traspaso de competencias a fin de analizar detenidamente la situación. La finalidad no es otra que evitar duplicidades, una administración una función.

Igualmente, como ya sabíamos con la grave situación económica con la que íbamos a encontrarnos, nuestro compromiso fue y es no hacer más traspasos de competencias en tanto éstas no puedan ir acompañadas con la dotación económica suficiente a fin de que la eficacia de la competencia transferida quede garantizada. Compromiso éste que, si usted mira hacia su izquierda, verá que gozó de un amplio respaldo de todos los ciudadanos de Baleares.

Queremos, Sr. Diputado, dar soluciones, no crear problemas. En estos momentos lo prioritario ha de ser, y de hecho lo es, sacar a esta comunidad de la grave crisis económica, financiera y social en la que ustedes la han sumido, que la sacaremos. Me sorprende que acuse a este Gobierno de incumplir lo establecido en el Estatuto, sólo llevamos tres meses de Gobierno y ya tenemos constituidas tanto la Comisión Mixta Govern-Consells, como la Comisión Técnica Interinsular. Además, considero que nuestra línea de trabajo en este sentido está meridianamente clara.

Sin ánimo de entrar en polémicas estériles, sí quiero recordarle que en la legislatura pasada, en cuyo gobierno su partido formó parte, y a pesar de que aprobaron un calendario de traspasos, a pesar de que aprobaron, a pesar de que vuestra propuesta electoral y vuestro compromiso de gobierno era muy claro, leo textualmente, ustedes dijeron: "La participación del PSM en un nuevo gobierno progresista pasará irrenunciablemente por un pacto para el completo desarrollo estatutario", eso fue lo que dijeron claramente. Pues, a pesar de esas declaraciones tan grandilocuentes ¿saben los traspasos que hicieron? Yo se lo digo: traspasaron, y al final de legislatura, caza, artesanía y actividades catalogadas; artesanía y actividades catalogadas ya sabemos el recorrido que tienen, con todos los respetos, y caza, que lo conozco bien, porque fui director general, como usted sabe, pues ya cada cazador cazaba en cada una de las islas, por lo tanto la transferencia también sabemos el recorrido que tiene. Con una cuestión, que transfieren caza y resulta que lo dejan peor que estaba, porque en estos momentos somos la única comunidad autónoma donde un cazador para cazar en el ámbito de la comunidad autónoma, tiene que pagar cuatro licencias de caza. No sucede en ninguna comunidad autónoma. Es decir, lo hicieron tarde y mal.

Yo podría decirle por qué lo hicieron a final de la legislatura, todos lo sabemos. Ustedes gobernaron realmente como un reino de taifas. Claro, desprenderse algún partido de alguna competencia, era quedar en una situación de deficiencia en competencia con el resto de partidos. Es decir, no gobernaron pensando en el interés general, pensaron, gobernaron pensando en vuestro propio interés. Es decir, al inicio de la legislatura sí al desarrollo estatutario en el tema competencial, pero al final de la legislatura nos encontramos con que sólo habían transferido las que le he comentado, al final de la legislatura. Por lo tanto, Sr. Diputado, me sorprende porque en estos momentos el Partido Popular precisamente y este Gobierno está haciendo aquello a lo que se comprometió. Fueron ustedes los que hicieron lo contrario de lo comprometido.

Mire, estoy convencido que usted conoce y respeta los principios que inspiran el sistema democrático. Por tanto, yo puedo admitirle y, de hecho, como no puede ser de otra manera, le admito que ustedes aplicarían fórmulas políticas distintas a la acción de gobierno si gobernaran que nosotros. Pero lo que no puedo admitirle es que me pida que actúe de forma contraria al compromiso adquirido con los ciudadanos. Eso, señoría, no es ni más ni menos que transgredamos uno de los pilares esenciales que apuntalan el sistema democrático. Todos los diputados que tenemos escaño en esta cámara, lo tenemos en base a unos compromisos adquiridos con la ciudadanía, que por ellos, por esos compromisos, nos otorgó su confianza. Deberíamos, pues, no traicionarla, nosotros no lo haremos.

Muchísimas gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 3286/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política de transport aeri, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3286/11.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 3286/11 presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política de transport aeri, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3286/11.

Per defensar la moció del Grup Parlamentari PSM té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sr. President, senyores i senyors diputats. En el debat de la interpel·lació que ha motivat aquesta moció varem definir, Sr. President i Sr. Conseller, un espai d'acord i un espai de discrepància. Estam d'acord en la transcendència del transport aeri entre illes i entre les illes i la península per al futur d'aquesta comunitat. Estam d'acord que aquest ha de ser un tema prioritari de la legislatura que requerirà unitat, acord, consens perquè qualsevol solució satisfactòria i estable passa ara per ara per la implicació de l'Estat central. Ho sabem tots, implicació amb recursos i implicació amb voluntat clara. Estam d'acord que aquesta és una reivindicació històrica, especialment per a les illes com Menorca, Eivissa i Formentera que no clamen almoina sinó justícia.

I finalment estam d'acord que cal molta feina per assolir aquest objectiu compartit i que aquesta feina necessita una bona articulació institucional, açò és, unes relacions fluïdes amb els consells insulars i amb el Govern de l'Estat i una direcció general forta i eficaç. Crec que no m'equivoc en dir que aquest és un espai de coincidència.

Però a més a més de tot açò, estam d'acord en alguns dels instruments que seran necessaris per aconseguir preus raonables i freqüències i horaris que responguin a les nostres necessitats, instruments que tots en un moment o en un altre, hem posat damunt la taula: revisar la declaració de servei públic entre illes, declarar el servei públic els vols entre les illes menors amb la península, participar en la gestió aeroportuària, etc.

Dit açò però, una vegada posat en valor la coincidència, deixi que posi la discrepància per intentar gratar nous bocins de sintonia. Jo a la interpel·lació passada demanava per la feina feta i per les reaccions com a govern davant fets que suposen clarament un retrocés en aquest objectiu compartit. Demanava què havia fet la direcció general per evitar la reducció del 20% de les freqüències anunciades per Air Berlin; què havia fet el Govern, la Direcció General de Ports i Aeroports per evitar la pèrdua de connexions vitals per als menorquins, eivissencs i formenterers i que tant va costar obtenir i conservar; què havia fet la conselleria que gestiona transports i la direcció general corresponent perquè tres mesos després de la presa de possessió del nou Govern Air Nostrum decideixi cancel·lar diverses línies; quines actuacions havia duit a terme la direcció general amb Spanair i amb quins directius havia parlat per anunciar per premsa que la companyia podria substituir les línies d'Air Nostrum; què havia fet la direcció general davant la reducció de freqüències els vols entre illes; quin era el nivell de

cancel·lacions de les línies declarades de servei públic durant els mesos d'estiu i si es complien els mínims que marca la llei?; quines actuacions havia duit a terme el Govern per evitar el preu dels vols entre illes; què havia fet, en definitiva, durant aquests mesos la tan preuada Direcció General de Ports i Aeroports, hereva de la Direcció General de Transports Marítim i Terrestre davant d'aquest retrocés escandalós en la connectivitat, freqüències i preus en el transport aeri. El silenci va ser la resposta.

Hauré de reconèixer que la llista de despropòsits és massa llarga. Es va dir aleshores aquí que algunes d'aquestes coses s'havien anunciat quan vostès no eren en el Govern i és cert, però no totes. De les que es varen anunciar llavors, jo li podria explicar i dir les gestions fetes per la direcció general per evitar que es portessin a terme, però qui és ara al Govern són vostès. I jo els deman a vostès per les gestions que varen dur a terme després, una vegada són en el Govern, que han duit a terme per evita retalls com els que tenim en freqüències o els increments en preus que han fet vostès, perquè vostès són els que són en el Govern i vostès són els que tenen responsabilitats davant d'aquest parlament, i jo som a l'oposició i jo tenc unes responsabilitats també en aquest parlament i davant dels ciutadans.

I aquí crec que hem topat amb l'espai de diferència, l'espai de fons, que té a veure amb com arribar a aquell espai compartit. Nosaltres creim que cal anar a Madrid amb unitat i convicció i creim que la Direcció General de Transport Aeri i Marítim ha de ser una direcció general forta i eficient. I centrats en aquest darrer aspecte, creim que açò darrer no s'està complint, i els fets ho constaten. Creim que no s'ha fet prou esforç per evitar tants perjudicis en el transport aeri i per açò li presentam aquestes propostes en forma de moció. Perquè aquest grup parlamentari, a diferència de vostès, no demana eliminar la Direcció General de Ports i Aeroports, com l'anomenen vostès ara, sinó que demana més protagonisme, més eficàcia, més resolució d'aquesta direcció general i d'aquest govern. Exactament el contrari del que varen fer vostès. I no em diguin que no en tenen constància, i tant que en tenen de constància! Ho saben perfectament!

El febrer del 2009, la diputada Margalida Cabrer presentava una interpel·lació en aquest parlament en relació amb el transport aeri i posteriorment una moció en la qual es diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a suprimir la Direcció General de Transports Aeris, dependent de la Conselleria de Mobilitat", llegeixo textualment i açò ho trobaran en el butlletí oficial d'aquest Parlament núm. 74 del 2009. Mirem l'argumentació de la Sra. Cabrer i ens trobem els seus arguments que són, si més no, sorprenents, "què hem de fer nosaltres amb una Direcció General de Transport Aeri quan no tenim competències", *Diari de Sessions del Ple* núm. 82, també del 2009. "Per què es manté aquesta direcció general -diu la Sra. Cabrer- en un moment de retallades", també en el *Diari de Sessions* núm. 56. Sincerament, difícil d'entendre, incompreensible.

Bé, idò mirin, a pesar de tot el que hem perdut en aquests mesos, jo no li demanaré que eliminin la Direcció General de Ports i Aeroports, no ho faré. Li faré exactament la proposta contrària, li deman més eficàcia i efectivitat i li faig propostes en positiu per situar-nos una altra vegada en un espai de coincidència i de debat possible. Ho deman a tots els grups. Ens han dit vostès a través d'una proposta que actuem amb oportunisme. Jo els dic que en aquest moment estam davant d'una oportunitat per ajuntar esforços, ajuntar veus i ser forts davant Madrid, per resoldre allò que tants d'anys, ni uns ni altres, si fóssim humils, reconixeríem que hem pogut resoldre.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar l'esmena RGE núm. 3620/11. Té la paraula el Sr. Sanz.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, en primer lugar agradecemos la preocupación de su formación política por uno de los principales problemas que padece nuestra comunidad y en especial las islas menores, como es el tema del transporte aéreo. Su moción que debatimos hoy, fruto de la interpelación de hace varias semanas, esconde interés en la materia, pero realmente es un interés electoral, y me explicaré. Interés electoral porque sorprende que esta moción venga de la fuerza política que precisamente es la que ha tenido la responsabilidad de gobierno en esos temas hasta hace unos meses. Por lo tanto, estaría bien que ustedes no sólo instasen a otras administraciones, sino que diesen cuenta del trabajo que ha desempeñado la Dirección General del Transporte Aéreo y Marítimo durante esos últimos cuatro años, vengan aquí y explíquenlo, estaría bien. Ahora es curioso que lo que ustedes no han hecho en 1.460 días, quieren que este govern lo haga en tan solo cien días. Han tenido 1.460 días, señores del Partido Socialista y señores del PSM, para hacer algo en materia de transporte aéreo. Y ¿qué han hecho para mejorar esta problemática, qué han hecho?

Y hablando de hemeroteca, veo que usted se mira el Diario de Sesiones y le gusta mirar la hemeroteca, yo le invito a que coja usted ahora mismo, coja la página web del Parlament y ponga "transport aeri VII legislatura". ¿Sabe usted cuántas iniciativas parlamentarias se presentaron la pasada legislatura sobre transporte aéreo? 31 iniciativas. ¿Sabe cuántas presentó su grupo político? Mírelo, mírelo, 2 iniciativas. Eso es lo que le importa a usted el transporte aéreo. Y es curioso que de las 2 iniciativas en materia de transporte aéreo, ninguna tiene nada que ver con las propuestas que usted plantea hoy a modo de moción. Por otro lado, aparte de estas dos iniciativas le quiero recordar que ninguna fue del diputado menorquín de su formación política. De hecho, el Partido Socialista en cuatro años una sobre transporte aéreo, una.

Por lo tanto, queda demostrado, como dije al principio de esta intervención, que esta moción sólo tiene y pretende un interés electoral. Miren, ustedes han estado gobernando el Consell Insular de Menorca -gobernando entre comillas- durante doce años. Durante la pasada legislatura han gestionado su parcelita de poder como es la Dirección General de Transporte Aéreo y Marítimo y ahora tienen también sus socios de gobierno, en otras ocasiones los tiene el Gobierno central durante esos siete años de Rodríguez Zapatero. Y yo me pregunto ¿dónde estaban ustedes en esta materia? ¿Por qué no decían nada sobre el transporte aéreo como hacen ahora con tanta insistencia? ¿Por qué no reivindicaron una mejora de los vuelos de las islas con la península? En mi humilde opinión, Sr. Martí, yo creo que a su formación política se le nota el plumero en materia de transporte aéreo.

Señores del PSM, señores del Partido Socialista, porque también tiene mucho que ver en esta materia, el transporte aéreo les importa, claro que sí, ¿pero saben cuándo les importa? Cuando se acercan las elecciones. Cuando llegan las elecciones nos ponemos la pegatina de la chapa del transporte aéreo. Y luego, depende del que gobierne en Madrid o en la comunidad autónoma, nos la quitamos. Por otra lado me alegra saber que usted ahora quiera presentar este tipo de moción porque usted sabe o cree -y esto me alegra saberlo y a mi grupo también- que el Partido Popular puede ganar las elecciones el próximo 20 de noviembre, ya que de lo contrario, en mi humilde opinión, no creo que se hubiese atrevido a presentar esta moción en esta cámara.

Concretaré ahora mi intervención en dos partes. Por un lado haré mención a alguno de los puntos de su moción y luego procederé a la defensa de la enmienda a la totalidad que como usted sabe ayer registró nuestro grupo político. Por un lado nos pide que instemos al Govern para que haga las gestiones oportunas para que se recuperen las frecuencias y horarios que comunicaban Menorca e Ibiza con Madrid. La verdad es que me sorprende y mucho que nos haga usted esta pregunta porque la decisión de la compañía, supongo que se refiere a Air Nostrum, ya estaba tomada cuando ustedes gobernaban, y la verdad es que hubo un compromiso verbal de una inyección económica de más de 1 millón de euros por parte del gobierno anterior y que nunca se produjo. Por lo tanto, ¿por qué lo piden al Gobierno de ahora? ¿Por qué no inyectaron la cantidad económica que pedía Air Nostrum? También estaría bien que explicasen por qué a otras compañías sí se les dio la inyección económica y a esta compañía en concreto no. Estaría bien que lo explicase aquí, por favor.

En cuanto a la recuperación de frecuencias y horarios que comunicaban Menorca con Barcelona, he de decirle que usted ya sabe que este govern tiene el compromiso de luchar para que tengamos una declaración de servicio público de las islas con la península. Vamos a reivindicar lo que ustedes no hicieron. Y luego me dirá que no es cierto, usted coge la *Última Hora* del viernes 13 de agosto y dice Francesc Antich "también confirmo que se iniciarán gestiones sobre una nueva regulación de declaración de servicio público. Joana Barceló, la presidenta menorquina, llevará el peso de esta negociación en el Ministerio de Fomento." Yo no sé qué negociaciones han podido realizar porque ustedes lo están pidiendo ahora. Algo ustedes no hicieron bien, mejor dicho, no hicieron.

El tercer punt, després usted parla de recuperar freqüències i horaris de Menorca e Ibiza con Mallorca. Bien, aquí tenc que dirle que la declaració de servici públic que hizo un gobiernu del Partidu Popular, que hizo contribuir en parte a lo que era la bajada de las tarifas entre islas, establecía cuatro rutas en invierno y cinco en verano. Yo creo que en estos momentos, y usted lo sabe perfectamente, estamos en el doble, ocho en invierno y diez en verano. Aunque estamos de acuerdo en que hay que mejorar algunos horarios. Pero ustedes tuvieron cuatro años de Govern, siete de Zapatero y que yo sepa, la declaración no la modificaron en el seno de la comisión mixta. Pero no se preocupe, vamos a reivindicar lo que ustedes no hicieron.

También hay una propuesta que sí me ha extrañado con mucha sorpresa, dice textualmente: "*El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a explicar amb la major brevetat possible, quines són les gestions dutes a terme per la Direcció General de Ports i Aeroports per evitar la pujada dels preus dels vols entre illes*". Digo que me ha extrañado porque esto, esta misma decisión de aumentar 2 euros por trayecto, de pasar de los 84 euros por trayecto a 86, ustedes ya lo sabían, ustedes lo sabían. El gobierno anterior a principios de año ya sabía esta noticia. ¿Y sabe usted cuándo se notificó al Gobierno balear? El 7 de junio, dos semanas después de que ustedes perdiesen las elecciones, Sr. Martí. ¿Por qué se ocultó? ¿Por qué estaba este documento en un cajón? ¿Por qué no se notificó al gobierno de Antich en vez del gobierno actual? ¿Por qué lo estuvieron ocultando? ¿Es por qué había elecciones? Yo creo que esta información deberían ustedes explicarla, ya que los ciudadanos se merecen una respuesta en un tema tan delicado como es el tema del transporte aéreo.

En los puntos 6 y 7 de la moción, yo creo que estamos bastante de acuerdo, el Govern de la comunidad autónoma está trabajando, a diferencia de ustedes, y así me consta que el próximo seno de la comisión mixta trabajará en el sentido de presentar una declaración con servicio público de la isla con las diferentes ciudades de la península; y usted ya sabe el contenido de la enmienda a la totalidad, espero que se aceptada. Un contenido que viene en varias líneas, por un lado la nefasta gestión del Gobierno balear en materia de transporte aéreo durante el tiempo que gobernaron. Por otro lado la nefasta gestión que ha hecho el Sr. Rodríguez Zapatero, castigando a los menorquines, ibicencos, formenterenses y mallorquines en un tema tan importante como es el transporte aéreo. Y luego por otro lado lo que hacemos es apoyar el trabajo que sí está haciendo en cien días, cosa que ustedes en 1.460 días de gestión de gobierno nunca hicieron que fue avanzar en materia de transporte aéreo.

Por lo tanto, nuestro grupo cree que este govern está haciendo los deberes, y yo creo firmemente y espero que así sea que los ciudadanos vean estos resultados con mejores frecuencias y mejores tarifas, que es justo lo contrario a lo que ustedes hicieron en 1.460 días. Muchas gracias.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sanz. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, debatem avui la moció del Grup PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca que ha presentat amb conseqüència amb la interpel·lació que va formular al conseller de Turisme i Transport el proppassat dia 20, a qui agraeisc que sigui present en el debat d'un tema que crec que és prou interessant per a totes les illes.

De la lectura del *Diari de Sessions* de dia 20, en podem extreure algunes conclusions, conclusions que van més enllà, segur, de l'afició del Sr. Conseller per les metàfores vinculades al futbol i de poder comprovar com el Sr. Conseller comparteix la màxima tan volguda per tants d'entrenadors i per tants de polítics, com ara l'autor de l'esmena que acaba de presentar el Partit Popular, aquella dita que diu que no hi ha millor defensa que un bon atac.

Es tracta, en tot cas, de maldar per garantir la nostra connectivitat aèria, de donar satisfacció al dret capital de superar els greuges davant la insularitat física natural de les nostres illes i de superar la doble, i fins i tot la triple insularitat política sobrevinguda de Formentera, d'Eivissa i de Formentera. No es tracta, per tant, d'alinejar defenses expeditius, i que consti que no assenyal ningú, tots hem jugat en totes les posicions del camp en aquest partit del transport aeri, que ja va per no sabem quina pròrroga, fa molts d'anys que parlem de transport aeri, i no es tracta tampoc, deia, d'alinejar defenses expeditius, d'aquells que actuen burlant gairebé sempre els principis de l'esportivitat, així com tampoc no es tracta d'abusar dels típics atacants que se situen -i avui n'hem vist un excel·lent exemple- de manera recurrent en situació clara d'orsai.

De la lectura del *Diari de Sessions*, així com dels punts quart i cinquè de l'esmena presentada pel Grup Popular, en podem treure algunes conclusions que ens poden servir, si més no, per definir l'alineació i establir la tàctica, com si el partit comencés de bell nou, perquè sembla que el partit comença de bell nou per enèsima vegada, com sembla que ho fa cada vegada que hi ha canvi de govern encara que en realitat sempre sigui el mateix partit que estam jugant en el tema del transport aeri. Hauríem, per tant, d'aprendre de deixar-nos de retrets mutus perquè el problema no és d'avui, ni d'ahir, ni de després-ahir. A les hemeroteques, ja que han sortit recurrentment les hemeroteques, hi poden trobar informacions sobre el problema del transport aeri ben anteriors a les cròniques que narren el dia històric en què es va constituir per primera vegada aquest parlament; fa molts d'anys que parlem d'aquest mateix problema. Tots podríem fer culpable tothom, però val més

aprendre de tantes errades comeses per tots en la definició tàctica del partit, de les alineacions equivocades, motivades tantes vegades per voler primar els interessos del club per damunt de les necessitats de l'equip en el camp i, per què no?, dels excessos d'individualisme d'alguns jugadors que massa vegades ens han fet perdre clares oportunitats, si no d'èxit almanco de millora.

La lectura de l'esmena presentada pel Grup Popular ha aigualit l'esperança que tenia que poguéssim oferir el missatge d'unitat que ens reclamen els ciutadans i les ciutadanes sobre aquesta qüestió. De les declaracions i els compromisos del president Bauzá, del conseller Sr. Delgado i del director general de Ports i Aeroports, n'havia tret l'esperança que les coses avançaven en el bon sentit, en el sentit de caminar tots junts, de definir la tàctica i de decidir l'alineació, és a dir, en el sentit d'establir un full de ruta on cadascú sàpiga quin paper ha de jugar, i que el jugui defensant de manera única i exclusiva els interessos de la nostra comunitat, des del lloc, naturalment, cadascú que la voluntat dels ciutadans, al cap i a la fi el seleccionador col·lectiu, li han assignat. Açò és el que s'espera de nosaltres, açò és el que ens demanen, ens exigeixen els ciutadans i les ciutadanes de les nostres illes, que ens posem d'acord sobre quin és el camí, sobre què volem.

Açò és el que firma i demana la Plataforma menorquina del transport aeri. Ho fa en el mateix document del qual el Sr. Diputat del Grup Popular n'ha transcrit gairebé literalment un apartat, el segon -cosa legítima, no n'hi faig retret-, com a punt quart de l'esmena que ha presentat. Diu el document: "La població civil, indignada per la situació de manca d'acord viscuda fins ara, i necessitada de credibilitat en els seus dirigents, reclama aquest pacte d'acció unitària". Credibilitat, credibilitat i un pacte d'acció unitària, la voluntat exigida de fer feina junts, cadascú des del seu lloc, per a la resolució del problema, i de fer-ho des de l'acord polític i el consens social, amb la participació de les entitats que conformen el teixit associatiu de la nostra societat civil. El president s'hi ha compromès de manera pública i amb reiteració, i així ho hem firmat tots els partits polítics a Menorca en un clar compromís de superar l'interès partidista en benefici de la resolució, a la fi, d'un problema tan greu i tan enquistat i que tant llasta la nostra eclosió i el nostre creixement, com és el problema del transport aeri.

Estam d'acord, amb caràcter general, amb la moció en els termes en què ha estat presentada, tot i en el benentès que és un punt de partida positiu i entenent que les proposicions que votarem d'aquí a un moment neixen de la voluntat de sumar en el debat que estam de nou ara encetant, una moció oportuna i en qualsevol cas no gens oportunista, perquè cap oportunitat de debat en aquesta cambra sobre un dels principals problemes que dificulten el desenvolupament social i econòmic de la nostra comunitat no pot ser considerada extemporània.

Correspon al Govern de fer les gestions necessàries per maldar de recuperar les freqüències i els horaris perduts per Eivissa i, en conseqüència, també per Formentera, i per Menorca amb Barcelona i Madrid, unes connexions vitals per a les relacions econòmiques, educatives, socials, sanitàries i culturals de les nostres illes, així com també són vitals per l'estratègic paper d'enllaç que juguen els aeroports de Barcelona i Madrid en tant que grans *hub*, centres imprescindibles per tal d'enllaçar amb el trànsit internacional, unes connexions de la pèrdua de les quals ningú no pot fer culpable el Govern; no ho són ni l'actual ni l'anterior govern.

També és funció del Govern maldar per recuperar la pèrdua de connectivitat de Mallorca amb importants destinacions econòmiques i turístiques del continent. Tampoc no és responsable d'haver-les perdut; sí que entenem que la seva responsabilitat és fer tots els esforços possibles per recuperar tota aquesta connectivitat perduda, i açò és el que els demanam que facin: que facin els esforços per recuperar allò que no és responsabilitat de ningú haver perdut però que les lògiques del mercat han generat.

Defensem des del nostre grup, i no és nou, la necessitat de revisar la declaració dels vols entre illes. Es tracta d'establir un preu únic definit no per paràmetres de cost i benefici, legítims, de les companyies operadores de les rutes, com ho és ara, sinó de determinar un preu de caràcter polític convingut des de la compensació del cost de la insularitat, així com per la limitació de les oportunitats i la inexistència de modes de transport alternatiu que patim per la nostra propi condició d'illencs, i defensam -tampoc no és nou- una declaració de servei públic que ens ofereixi unes comunicacions amb els destins principals de la península amb la garantia d'unes freqüències suficients i els horaris necessaris per tal de fer un dia sencer en destí i, a la vegada, d'aprofitar les oportunitats de connexió internacional i amb uns preus que no perjudiquin com fins ara les economies particulars dels ciutadans i les ciutadanes, així com la competitivitat de les nostres empreses. Una declaració, però, i aquí hem de filar molt prim, que faci compatibles les nostres necessitats de mobilitat amb les que exigeix la imprescindible competitivitat de la nostra oferta turística, que no es pot veure paralitzada per situacions de monopoli ni de dret ni de fet. Haurem d'afinar molt. Hem de fer compatible la satisfacció de les necessitats obligades de mobilitat de les ciutadanes i els ciutadans de la nostra comunitat, amb la versalitat, amb la flexibilitat, amb la facilitat i l'agilitat d'interconnexió, i amb la capacitat de generar noves oportunitats que aporta la competència i que són imprescindibles per al desenvolupament de la indústria del turisme.

No serà fàcil. El procés serà llarg i estarà atapeït -segur- d'entrebancs i de dificultats, entre els quals no seran els menors la proverbial indisposició del Govern d'Espanya, sigui quin sigui, del partit que sigui, a comprendre la magnitud del problema, així com les resistències poderoses que presentaran els defensors a ultrança de les lògiques del lliure mercat. Tenim avui l'oportunitat, per enèsima vegada, de donar una passa tots junts cap endavant. Al bon fi, tot li és camí. Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Sr. Martí, quan vostè vulgui.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sr. President... Al Partit Popular, al Sr. Sanz: a mi em sembla que, quant a arguments exposats, s'arriba massa tard. Tot el que ja ha exposat vostè a l'escrit, i que és tot allò que vostè podia posar aquí a debat, ja ho vam debatre amb el Sr. Delgado fa dos plenis i jo ja ho he explicat a la meua primera intervenció. Jo només vull posar de manifest els esforços que estan fent, que han de fer, per desacreditar, voler desacreditar allò que durant aquests anys s'ha aconseguit. Jo crec que les seves intervencions posen de manifest açò, un esforç difícil, costós, per posar de manifest allò que vostès saben que han estat guanyats, victòries durant aquests anys.

Vostè -torn a insistir- veuen oportunisme allà on hi ha una oportunitat, i jo tornaré a insistir en el fet que avui açò és una oportunitat de trobar acords, de posar l'accent en els punts forts, de posar i de ser forts davant Madrid i, per què no?, de rectificar davant allò dit, per exemple per part de la Sra. Cabrer, o d'allò fet o no fet per part del Govern o dels diputats del Partit Popular. Perquè li he de tornar a insistir: s'ha reunit la comissió mixta Govern-Foment durant aquest període de temps? El comitè de rutes, tan important i alabat per tots, quantes vegades s'ha convocat?; cap, cap. No són aquests els dos instruments més importants que tenim per gestionar bé el tema del transport aeri, per millorar les freqüències, per millorar les destinacions, per millorar els preus del transport?

Jo crec que mentre passa tot açò, mentre perdem freqüències i mentre perdem presència l'únic que tenim és un director general dedicat a fer-se fotos amb els clubs nàutics i a reunir-se amb els empresaris per estudiar la privatització dels ports de les Illes, i que es dedica a reestructurar internament el seu departament per posar dos tècnics allà on n'hi havia un amb funcions de cap de servei. Vet aquí l'economia, l'eficàcia, la productivitat.

Sr. Sanz, l'esmena sense cap dubte no aporta res al consens; de fet defuig el consens i l'acord. És un no als punts forts i a fer front comú en aquest parlament. És un no a resoldre les dificultats per tenir un transport aeri eficient i que respongui a les necessitats dels ciutadans d'aquestes illes. Sense cap dubte hi perdem tots: hi perden els ciutadans, però hi perden, i molt especialment, els ciutadans de Menorca, d'Eivissa i de Formentera.

Jo li faig una proposta, perquè vegi que no és oportunisme sinó oportunitat, i li faig la proposta que votem aquesta moció per punts. Vostès diuen que estan d'acord amb alguns dels punts; idò jo li vull rescatar aquesta part d'acord en aquest parlament perquè els ciutadans crec que s'ho mereixen. Els punts de desacord, tindrem temps de tornar-los debatre, i tindrem temps de repassar l'acció ben feta i mal feta, i comparar l'acció ben feta i mal feta d'aquest govern, perquè és a aquest govern al qual toca en aquest moment gestionar aquesta problemàtica difícil, sense cap dubte complexa, però no tan impossible perquè avui no hi hagi un mínim d'acord.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Sra. Cabrer, per favor...

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, ens va bé la votació separada de la moció, però voldríem saber si de la nostra esmena a la totalitat, que hi ha també punts, si n'hi ha qualcun que pugem votar.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Bé, els punts en què hi ha coincidència ja estan dins la moció que hem presentat. Per tant votant la moció, si s'aprova coincidiria amb els punts que vostès inclouen a l'esmena. Per tant, no a l'esmena, sí a la moció. La moció conté punts que el Sr. Sanz ja ha dit que hi havia acord i que s'inclouen a l'esmena. Per tant és suficient votar la moció.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, demanaríem votació separada dels punts 6 i 7.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, idò si els sembla bé votaríem tots els punts d'una sola vegada menys el 6 i el 7... Estan d'acord en aquests punts? En tots els altres punts estan d'acord?

No.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Amb el 6 i el 7 estam d'acord.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, idò, si els sembla bé, 6 i 7 aprovats per assentiment. I ara passam a votar la resta.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

Vots a favor, 23; una abstenció i 32 en contra, per la qual cosa queden rebutjats aquests punts que ara mateix acabam de votar.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 1538/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, d'igualtat de dones i homes de les Illes Balears.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 1538/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, d'igualtat de dones i homes de les Illes Balears.

Per part del Grup Parlamentari PSM té la paraula la Sra. Josefina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tots i a totes. Vull donar la benvinguda a les representants de diverses entitats de dones i entitats feministes.

Dia 1 d'octubre es varen celebrar els 80 anys de la consecució del vot de la dona. Va ser un fet històric que va fer visibles les dones en política, perquè és el dret al vot el primer dret polític de ciutadania. Avui encara són molts els parlaments que, com el nostre, han d'adoptar lleis que estableixin obligacions per avançar en la igualtat real i efectiva de les dones i els homes en tots els àmbits de la societat. 80 anys i encara s'han d'aplicar mesures de discriminació positiva per poder avançar en la igualtat, 80 anys que demostren que l'arrelament del patriarcat a les nostres societats és molt important.

El passat dia 22 de març es va produir el primer debat parlamentari en el Ple per defensar aquesta mateixa llei d'igualtat de dones i homes, que no es va poder aprovar després de tres votacions amb empat: 27 vots a favor, 27 en contra i 2 abstencions; 27 a favor dels grups progressistes, 2 abstencions dels representants d'UM i 27 en contra del Grup Parlamentari Popular, del Partit Popular. Aquesta llei va néixer i va créixer volent ser la llei de tots i de totes. El vot en contra del Partit Popular la va convertir en la llei dels i de les progressistes. Avui tenim l'oportunitat de tornar-la a fer la llei de tots i de totes.

Podríem tornar a llegir l'argumentació presentada el dia 22 de març per defensar aquesta llei, però això ja consta al *Diari de Sessions* i tampoc no és qüestió de dir el mateix amb altres paraules. Per tant, des del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca ho volem plantejar com una continuïtat d'aquell debat, i recordar els motius que va presentar el Partit Popular per votar en contra d'aquesta llei, intentar-los contestar, per què no varem participar dels arguments o d'aquests motius.

Primer argument que va manifestar la portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular: "Ja tenim una llei de la dona de l'any 2006"; com si tenir una llei fos un argument per no canviar-la. Les lleis no són eternes, es poden canviar; de fet vostès segurament canviaran lleis que havien aprovat altres grups parlamentaris dels Partit Popular durant aquesta legislatura. Per tant tenir una llei no significa que hagi de durar per sempre, per tant era un argument la veritat que poc sòlid. Però a més a més hi havia un govern progressista, diferent de l'any 86, al qual no agradava la Llei de la dona de l'any 2006, no li agradava per insuficient, per genèrica, perquè pràcticament

no concretava gens. Els verbs utilitzats a la llei -i vostès si van a la llei del 2006 ho veuran- són "s'ha d'incentivar, s'ha de promoure, s'ha de fomentar". No explica com, quins mitjans, si decrets o reglaments. No hi ha terminis. I a més a més el Govern té tota la legitimitat per fer una proposta nova i la va lliurar així al Parlament el mes de juliol de 2010.

Però a més a més hi havia altres motius per modificar la llei del 2006, de setembre del 2006. Primer, hi havia una llei de març del 2007, de 22 de març del 2007, que superava la llei autonòmica, una llei estatal que superava en molt la llei autonòmica. Volem tenir una llei autonòmica superada, per davall d'una llei de caràcter estatal, en aquesta comunitat autònoma? Això és el que va defensar la representant en aquell moment del Partit Popular. Per tant tenim una llei estatal que supera la llei autonòmica actual. Per tant l'hem de modificar, perquè si no ja tenim l'estatal, que és d'obligat compliment; l'hem de millorar, però en tot cas no hem de tenir una llei que sigui cap enrere, que tengui una mirada cap enrere.

Un estatut aprovat que donava les competències d'igualtat de gènere i que la llei del 2006 no parlava de competències, no en parlava, de res d'això. Per tant hi havia també un motiu més per modificar la llei del 2006 per ajustar-la a l'Estatut.

Cap d'aquests arguments no va servir a la parlamentària del Grup Popular per modificar-la. Per tant aquest primer argument, que tenim una llei del 2006, no era un argument sostenible.

Un segon argument: "Incompetència del Govern, que durant tres anys i mig no ha estat una prioritat de tramitació -la llei que dúiem en aquell moment- la Llei d'igualtat entre homes i dones". I de moment, sense valorar la certesa o no d'aquesta afirmació, la veritat és que tampoc no és un argument per no votar una llei o per votar-la el temps que hagi necessitat un govern per gestionar-la. Des de quan una llei s'aprova a un govern o a un parlament si s'ha fet en tres mesos, si s'ha fet en quatre mesos o si s'ha fet en tres anys? Quin argument és aquest polític, que no ho hem fet en tres anys i mig? Però a més això és incert i ho demostrarem.

La pregunta per a nosaltres no era si el Govern havia tardat tres mesos o havia tardat tres anys, la pregunta és: és una llei que avança en la igualtat, sí o no?, independentment del temps que l'hagi utilitzada el Govern per realitzar-la, però el PP no es va voler fer aquesta pregunta, perquè sabia que la contestació era sí, que era una llei que millorava, que avançàvem en igualtat, i el Partit Popular no la voler suportar, i en tenim alguns exemples, Sr. Fidalgo, vostè que diu que no.

Miri, la Llei de la dona, diu: "El Govern ha de promoure una representació equilibrada en els òrgans d'administració". Quina representació equilibrada? Un 20/80 és una representació equilibrada? 50/50 és una representació equilibrada? No ho sabem, ho deixa la Llei de la dona, la representació, a la interpretació dels òrgans de govern.

La Llei d'igualtat d'homes i dones deia: "S'ha de garantir la representació equilibrada d'homes i dones en els òrgans d'administració pública, s'entén per representació equilibrada la situació que garanteix la presència de dones i homes de manera que en el conjunt de persones a què es refereix cada sexe no superi el 60% ni sigui inferior al 40%". Això és una clara representació equilibrada, no el que tenim ara a la Llei de la dona, que pot donar el cas del que tenim ara, un govern que no és paritari, un govern que només té una conselleria. O un gabinet, i tenc allà els papers i els ho puc mostrar més endavant, o un gabinet d'una conselleria que no té cap dona. Volen dir vostès que les dones del Partit Popular no tenen, no són coneixedores de Turisme, per no poder posar una dona? Segur que sí que tenen moltes dones que són coneixedores del món turístic de la nostra comunitat autònoma; doncs a la Conselleria de Turisme, segons el que consta a la pàgina web del Govern, no hi ha cap dona.

Amb la Llei de la dona això és permès? Amb la Llei d'igualtat que avui votam no estaria permès. El mateix passa, per exemple, amb el Consell Escolar, els representants del Govern tots són homes, no hi ha cap dona, un sector que es caracteritza per una presència molt important de dones. Doncs tampoc, no hi ha cap dona de la nostra comunitat autònoma de considerat prestigi per poder anar al Consell Escolar nomenada per aquest Govern? Amb la Llei de la dona això ho permet, la Llei que avui intentam seguir endavant i discutir-la parlamentàriament no ho permetria.

Un altre exemple, la Llei de la dona actual, la que està en vigor: "Les administracions públiques han d'adoptar sistemes especials de protecció a les víctimes del maltractament". Ja està, la Llei d'igualtat de dones i homes, s'obri la possibilitat de cobertura a la violència física, no, perdoni, no només es dóna cobertura a la violència física i psicològica que pateixen les dones, sinó, a més, s'introdueix el concepte de violència econòmica, que és la privació, intencionada o no, justificada de l'assignació econòmica per al manteniment dels fills, que té obligació el pare per acord o per sentència. Una altra de les coses que diu la Llei d'igualtat d'homes i dones: facilita la identificació de la dona víctima de la violència masclista, no sols per sentència sinó per un document administratiu, com a un informe associat, que això facilitarà a la dona poder accedir a totes les ajudes. Garanteix les cases d'acollida, una plaça per cada 3.000 dones, mirin vostès les diferències entre la Llei de la dona actual, "les administracions públiques han d'adoptar sistemes especials de protecció a les víctimes de maltractament", i cada un dels punts que jo he assenyalat. Això és un avanç o no és un avanç en igualtat? I això és el que s'ha de demanar per votar una llei d'igualtat, no si ens hem torbat tres mesos o quatre mesos.

Altres exemples, la Llei de la dona, "El Govern pot acordar la personació", però no obliga a fer-ho, ho pot acordar o no ho pot acordar, fer la personació del Govern quan hi hagi una víctima de maltractament. La Llei que avui debatem en aquest Parlament, "El Govern s'ha de personar", no es podrà o voldrà, s'ha de personar en els procediments per actes de víctima de violència masclista que causi la mort o lesions greus.

Insisteix, no són aquests exemples d'una llei que millora l'actual? És igual qui l'hagi feta, segurament d'aquí vuit anys o quatre anys o tres anys, tal vegada en podem una altra que millora la que avui presentam, això seria fantàstic, no ens hem d'empeguer d'avançar cap a la igualtat, no perquè tinguem una llei del 2006 i l'hagi feta un grup determinat hagi de ser la millor.

Però miri, l'argumentat plantejat pel representat del Partit Popular, en aquell moment la Sra. Llinàs, que deia: "la incompetència del Govern que durant tres anys i mig no ha estat una prioritat de tramitació", és falsa. L'any 2007, va entrar l'any 2007, l'any 2008, a principis del 2008, ja es va elaborar un DAFO i en aquest DAFO hi van participar més de cent persones de tots els sectors socials, polítics, econòmics, advocats, mitjans de comunicació, el sector social, el sector sanitari, per començar a veure quines eren les línies de modificació de la Llei del 2006. Després, es va fer un gran armat perquè hi poguessin participar el màxim d'entitats, hi va participar el Consell de Participació de la Dona, el Lobby de Dones, les Educadores Dones, Dones del Llevant, les Dones Progressistes, UGT, Comissions, CGT, STEI, Creients i Feministes; de fet, quan el juliol del 2010, juliol del 2010, s'entrega al Parlament, quan es du a aquest plenari el 22 de març, un 7% de les esmenes del Partit Popular s'havien acceptat. De fet, el Partit Popular no fa cap proposta d'esmena a la totalitat, perquè efectivament també s'havia acordat bona part d'aquesta llei amb ell.

Hi ha dues formes de governar, i ho estan demostrant, hi ha un govern que governa per decrets lleis, ja en duem cinc aquesta legislatura, quan la legislatura anterior, amb quatre anys se'n varen fer vuit, d'aquests cinc només un s'ha permès per discutir-lo pel procediment de llei, i, en canvi, hi ha un govern que fomenta la participació. Si ens hem de torbar un any més amb els temes de participació o d'elaboració de la llei, si aquesta és més participativa, cap problema. Per tant, aquests argument d'abans de temps no té cap sentit.

I un altre motiu, el darrer que va esbrinar o va manifestar la representant del Partit Popular, no es va aplicar ni tan sols un article de la Llei de la dona. Això no és cert, i seguidament ho demostraré. Però què ens volia dir la representant del Partit Popular quan deia això? Què el Grup Parlamentari del PP actua amb revenja? Si haguéssim aplicat els articles l'haguessin aprovada? I si no haguéssim presentat els articles no l'haguessin votada? És això el concepte de la política que té el PP? Ho va dir la Sra. Llinàs: no l'aprovam perquè no es va aplicar ni tan sols un article de la Llei de la dona, cosa que no és certa, però aquest concepte de revenja, segons el que faci farem o no farem nosaltres. És bona o no és bona, millora l'anterior o no millora l'anterior la llei, avançam o no avançam? Això és la pregunta que s'ha de fer.

Però és que, a més a més, no és cert, tot i la generalitat de la Llei de la dona, que, com que és interpretable i podria ser que un govern ho fes o no ho fes, miri, l'article 12 posa, explicar o explica, perquè encara està en vigor: creació de la càtedra i projectes docents; es va mantenir la càtedra, es va fer la Universitat de gènere d'estiu, es varen fer més de 25 activitats docents com marcava la llei. Unitat de pressuposts, es va crear la unitat de pressuposts. Plans d'igualtat entre homes i dones, es va fer el Pla autonòmic d'igualtat de l'administració entre homes i dones; plans d'igualtat a les empreses, article 7, es

varen fer els plans per a aquelles empreses majors de 200 treballadors; xarxa d'escoles infantils, es va créixer en escoles infantils, article 20; campanyes de sensibilització, deia la llei, promourà, no obligava ningú, promourà, (...) els mateixos drets, els mateixos deures, targeta vermella, prostitució, homes per a la igualtat.

Oferir gratuïtament programes de mediació familiar, això posa la Llei de la dona del 2006, idè el Govern va haver de canviar la Llei de mediació familiar que havia aprovat el Partit Popular perquè prohibia expressament la llei la gratuïtat dels mitjans de mediació familiar. Per tant, compliment absolut de la llei, vàrem canviar una altra llei per poder fer compliment d'aquesta llei.

Article 42, el Govern pot acordar la personació de l'administració. Vàrem, tots els casos en què hi va haver mort, que hi va haver víctimes mortals de la violència masclista el Govern es va personar, un altre dels articles que vam aplicar.

Adoptar protocols d'actuació, es va elaborar un protocol d'actuació per a casos de maltractaments, amb l'informe positiu de la legalitat del Consell del Poder Judicial.

Sistemes especials de protecció a les víctimes, es varen mantenir els casals, es varen ampliar els pisos perquè les dones que havien fet un procés d'emancipació positiu poguessin tenir un pis per a ells i per als seus fills. Es va crear el programa de 24 hores d'atenció a les dones maltractades.

Creació del Consell de la Dona, es crea el Consell de la Dona i, a més, se li dona categoria de decret.

Mesures d'acció positiva per promoure i protegir la salut de les dones, píndola de l'endemà, unitat de la mama, coordinadora de salut de gènere.

No es va aplicar ni tan sols un dels articles de la Llei de la dona (*s'escolta un xiulet de la intervinent*), i en tenc més, podem seguir tal vegada, quasi ja s'ha acabat el temps, podem seguir. Un altre argument absolutament fals per part de la Sra. Llinàs.

No hi ha cap argument en contra per a no defensar aquesta llei. Nosaltres demanam al Grup del Partit Popular, en què hi ha noves persones, hi ha nous parlamentaris, que siguin sensibles a aquest tema, permetin que aquesta llei es debati en un procés parlamentari.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Intervenció dels grups en torn a favor de la proposició de llei. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Permeti'm en primer lloc que jo també doni la benvinguda a les persones que representen les associacions i entitats feministes que varen donar suport a aquesta llei, però no tan sols donant-li suport, sinó que hi varen col·laborar de forma molt activa, i que avui també han volgut ser aquí acompanyant-nos.

Com és fàcil d'imaginar, jo hauria preferit molt més que no hagués estat necessari aquest debat en el ple, sobre l'admissió a tràmit d'una llei que va tenir un procés parlamentari, fa tan sols sis mesos, i que, no vull oblidar-ho, ja ho ha dit la Sra. Santiago, però jo ho repetiré, va ser profundament treballada per les diputades i diputats de tots els grups parlamentaris, de tots, obtenint un altíssim consens. Llei que va ser rebutjada en el darrer moment i per motius del tot aliens als interessos de les dones de les Illes Balears, potser avui, Sra. Santiago, tant de bo tinguem més sort, i el PP, que té cares noves, hagi reflexionat i doni suport a aquesta presa en consideració.

Per descomptat, el Grup Parlamentari Socialista així ho farà i el principal motiu és que considerem que la llei que conté la seva proposició és una bona llei: amplia prestacions, clarifica competències i estableix mesures generals que contribueixen a promoure la igualtat. Insisteixo, és una bona llei i un tràmit parlamentari consensuat, fa encara no sis mesos, així ho va evidenciar.

Tal com va venir dient, des de fa més d'un any, des que fa més d'un any en que ja va començar el procés parlamentari, però jo no em cansaré de repetir-ho, aquesta és una llei necessària, i seria per a tots els que vivim a Balears que ens poguéssim dotar d'ella.

El contingut de la llei, i ha fet una comparança molt interessant entre la Llei 6 i aquesta, ja ho ha fet la Sra. Santiago, però jo no m'estic de fer un petit resum d'aquells aspectes que, a l'entendre del Grup Parlamentari Socialista, no solament la fan necessària, sinó indispensable. En primer lloc, trasllada a la legislació autonòmica els avanços que representa la Llei estatal 3/2007, però en diversos aspectes l'avança i la complementa. Així, i de manera molt important, la Llei, el tràmit de la qual avui prenem en consideració, el que fa és aclarir les competències de les diverses administracions recollint el que estableix el nostre Estatut reformat, evitant-ne la dispersió.

Està clar que això d'aclarir les competències de les diverses administracions al Partit Popular li importa poc, perquè, com demostra, el que fa és retallar les polítiques d'igualtat, sense veure, imagino jo, perquè si ho ves no entendria com ho pot fer, que, retallant aquestes polítiques d'igualtat, el que fa és deixar sense suport precisament la part més vulnerable de la societat, aquelles dones i nins i nines que han patit maltractament, però també aquelles dones que tenen més dificultats per inserir-se socialment i laboralment.

Però tornem a les aportacions de la Llei d'igualtat de dones i homes, que és objecte d'aquest debat, i per no allargar-me diré un parell de coses: la llei, en primer lloc, dona eines eficaces perquè la promoció de la igualtat siguin presents a tots els nivells de l'administració, formant el seu funcionariat, però també a la Universitat, fent especial èmfasi a l'aportació de les dones a la investigació i al sistema sanitari on ens és tan necessari.

Per fi, la Llei fa un èmfasi especial en l'atenció de les dones que pateixen violència de gènere, incloent-hi els seus fills i filles, amb totes les mesures d'assistència i protecció, i permetent que aquestes víctimes de la violència tinguin accés a les ajudes i a l'assistència fins i tot si no existeix ordre de protecció.

Fins aquí les coses que aporta la llei, jo he fet un resum, la Sra. Santiago ha fet una comparació i em sembla que es dona una bona idea del que fa aquesta llei. Però jo no vull acabar aquest resum de les raons per les quals el Grup Parlamentari Socialista dona el seu suport a la proposició de llei d'igualtat d'homes i dones, sense fer esment d'un darrer aspecte fonamental. Em refereixo que aquesta llei, si s'accepta la seva presa en consideració, substituirà, ja ho ha dit la Sra. Santiago, la Llei 2006 de la dona, actualment superada no sols per la Llei 3/2007, d'àmbit estatal, sinó per les necessitats i demandes de la societat.

Jo no entraré en els continguts de la llei, la Sra. Santiago ho ha fet molt bé, però, i diré també que totes les lleis, totes, i aquesta no és una excepció, tenen aspectes positius. Però vull remarcar que aquesta llei té una orientació en molts dels seus articles que està absolutament desfasada, no solament per inconcreta, com molt bé ha dit la Sra. Santiago, i ha posat exemples, sinó perquè té una orientació, a mi em sembla i ens sembla a tota la gent, que fem aquesta presa de posició, té l'inconvenient enorme que és una llei que, per titllar-la d'alguna manera, en molts dels seus articles és paternalista, així mateix i senzillament; cosa que es veu des del seu títol, que es diu Llei de la dona, no n'hi ha cap de llei de la dona a les comunitats autònomes, totes han estat desfasades ja.

I per un altre cantó, posa articles, com el 64, que recompensava econòmicament qui no discriminava. Fa un parell de plens vam derogar, afortunadament, aquest article, i quan ho vam fer, jo vaig tenir l'oportunitat d'intervenir, vaig dir que a mi m'averkonyia que nosaltres tenguéssim una legislació que el que fa és no potenciar aquells que promouen la igualtat, sinó premiar aquells que no discriminen. Per sort això ja va quedar fora.

Així doncs, la llei, que torna a presentar en aquest ple, és necessària, pel que aporta i pel que substitueix, i estic absolutament convençuda que la seva aprovació fa uns mesos, no va tenir res a veure amb el seu contingut, ja que es va modificar i consensuar tot el que va ser necessari en el tràmit parlamentari.

El Partit Popular va canviar a darrera hora el sentit del seu vot, perquè va decidir fer una opció política per coses alienes totalment a la igualtat de les dones, i és molt fàcil recordar el motiu, ningú no se'n va amagar del motiu, eren aquí asseguts, com vostès hi estan avui, eren aquí els que havien estat el motiu.

I sí, senyores i senyors diputats del PP, el Sr. Bauzá s'havia compromès, amb la defensa de l'economia d'un grup de pressió ultraconservador, que veia que amb la llei se n'hi anava en orris el finançament amb fons públics dels seus negocis segregacionistes. Així mateix, així era, ho van dir en el Facebook, ho van dir en ..., i ningú no ho va negar per part seva, així va ser.

I sí, senyores i senyors del PP, conec la darrera sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, en aquest sentit de la discriminació dels centres que fan segregació per gènere; però també conec la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de la nostra comunitat, i tenc absoluta confiança que, com va passar amb la llista cremallera, s'acabarà acceptant que mentre les dones pateixin discriminació hi haurà d'haver mesures que lluitin eficaçment contra ella, amb sensibilització, però també amb obligació.

Ja acabo, Sra. Santiago, amb aquesta intervenció a favor de la proposició de llei que presenta vostè, perquè tots els arguments ja han estat dits i repetits; no són els nostres grups parlamentaris els que han de canviar el vot per donar mostra que escolten la ciutadania i que poden promoure una llei que faci una mica més justa aquesta societat. Nosaltres ho tenim clar, és un bon projecte, és un bon projecte.

I ara acabo amb un prec, en preparar aquesta intervenció, jo també he fet el mateix que vostè, Sra. Santiago, he tornat a rellegir les intervencions en el Ple del dia 22 de març i sobretot la de la portaveu del PP, amb l'ànim, els ho ben asseguro, de trobar els arguments que varen justificar el no i així poder rebatre'ls avui, no? Jo, Sra. Santiago, vostè ha fet una intervenció molt intel·ligent i ha dit les coses, ha contraposat opinions a les coses que es van dir aquí per part de la portaveu en aquell moment del PP; però jo, que m'he llegit aquesta intervenció amb molta cura, la veritat li he de dir, és que no n'he trobada ni una de raó, ni una de raó que tingués a veure amb la llei. I totes les persones interessades i especialment les dones que vulguin saber el motiu de la negativa del PP a la llei, a aquella llei, a aquesta llei, les animo que llegeixin el *Diari de Sessions*, no en trobaran cap de motiu relacionat amb la llei, n'estic segura.

Em sembla que ja he donat tots els arguments que justifiquen la pertinença de la proposició que fa la Sra. Santiago que -no podem oblidar-ho- es va elaborar la passada legislatura, com ella molt bé ha dit, amb la participació d'un gran nombre d'entitats i associacions de dones i amb la col·laboració estreta d'altres partits que formaven part del pacte del Govern. Es tracta, doncs, d'un projecte de llei que no té altre objectiu que l'eficàcia, que no vol revolucionar sinó que continuar donant el suport indispensable a les polítiques d'igualtat estalonant aquells òrgans i institucions que les han de fer possibles.

Per això, acabo fent el prec anunciat, i que va dirigit naturalment els i les representants del PP en aquesta cambra. Escoltin el que una part importantíssima d'aquesta societat, de la qual aquí hi ha uns quants representants, demana i donen suport a aquesta proposició de llei i si hi ha aspectes que s'han de canviar, fem-ho en el tràmit parlamentari. És una llei bona per a la igualtat d'oportunitats entre dones i homes, és una llei bona per fer una mica més ètica i una mica més justa la nostra societat i se li ha de donar suport.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

Intervenció dels grups parlamentaris en torn en contra. Té la paraula la Sra. Bauzá.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Señoras representantes de las asociaciones de mujeres. En cuanto a la proposición de ley presentada por el Grupo PSM desde el Partido Popular no vamos a dar nuestro apoyo a esta proposición de ley por los siguientes motivos, no vamos a apoyar su proposición de ley fundamentalmente porque en esta comunidad ya existe una ley que vela por la igualdad entre hombres y mujeres, la Ley de la mujer de 2006, aprobada por un gobierno del Partido Popular. Una ley que, por cierto, y dejen que se lo recuerde, ustedes no quisieron apoyar cuando en la comunidad no existía normativa alguna sobre la igualdad, una ley que se anticipó en el tiempo a la ley de la igualdad nacional, una ley que durante cuatro años su gobierno no se ha dignado en desarrollar sencillamente porque no era su ley de igualdad. Además, ustedes no proponen modificaciones concretas ni aportaciones a la ley de la mujer, no, proponen una nueva, ¿no será más una necesidad de imponer su propia idea de la igualdad, de querer decir la última palabra en este tema?

Su gobierno ha dispuesto de los instrumentos legales para aplicar una verdadera política de igualdad en esta comunidad, desgraciadamente no lo han hecho. Ustedes sabrán por qué. Nuestra oposición a esta proposición de ley responde, por otra parte, a los principios básicos y a las ideas en las que cree el Partido Popular que giran entorno a la libertad y a la no obligatoriedad. En esta ley aparecen demasiadas veces la obligación y la imposición, cuando se ha demostrado que las sociedades crecen más, realizan y generan más progreso cuando existe más libertad, más promoción, más apoyo y más fomento. Conseguiremos más si fomentamos y no obligamos. La obligatoriedad no es sinónimo de efectividad. Los poderes públicos no estamos para coartar la libertad sino para proteger, preservar y acrecentar los derechos y libertades de la gente.

Por otra parte, debo añadir que la proposición de ley que hoy nos presenta el PSM no mejora sustancialmente ninguno de los artículos de la ley de igualdad vigente, aprobada en la anterior legislatura. Sus medidas estrella tienen una incidencia poco efectiva en la igualdad entre hombres y mujeres y no resuelven sus problemas cotidianos.

En cuanto al reparto de competencias entre las administraciones se limitan a crear estructuras, programas y procedimientos, cuando lo razonable y aquello por lo que nosotros apostamos es adecuar las estructuras ya existentes en la línea de reestructurar el sector público con criterios de eficiencia y transparencia. ¿Qué beneficio ha tenido para las mujeres de esta comunidad la Dirección Insular de Igualdad en el Consell de Mallorca, una dirección general sin competencias concretas que asumía aquellas que correspondían al Govern dada la inactividad del Institut de la Dona? O la Concejalía de Igualdad en el Ayuntamiento de Palma con un presupuesto que daba casi exclusivamente para pagar las nóminas de los responsables políticos.

Ya en el título II esta ley vuelve a fundamentar sus ejes de actuación en la creación de nuevos organismos: la síndica por la igualdad, el observatorio por la igualdad, las unidades para la igualdad, la comisión del Govern para la igualdad, el consell para la igualdad de género y el consell de participación de las dones, que ya existía. Poner en marcha todo esto supondría un notable incremento de recursos y gastos públicos en un momento como el actual en que debemos luchar por establecer las bases de un crecimiento económico sostenible más que por incrementar los gastos.

Creemos totalmente innecesario crear nuevos organismos cuando lo más lógico es mantener y potenciar el Institut Balear de la Dona, como hemos hecho siempre desde el Partido Popular, otorgándole el liderazgo en la coordinación de las políticas de igualdad que se quieran implementar en las diferentes consellerías del Govern.

Buena muestra del fracaso de sus políticas basadas únicamente en la creación de nuevos organismos ha sido el efímero Ministerio de Igualdad del Sr. Rodríguez Zapatero, ministerio de nueva creación supuestamente para desarrollar y aplicar la ley de igualdad del 2007, la Ley integral para la lucha contra la violencia de género. Pues bien, ni se ha desarrollado una verdadera política que permita la incorporación de la mujer en el mercado laboral, ni se ha frenado el incremento del número de mujeres víctimas de violencia de género, eso sí, los presupuestos del ministerio, más allá de gastar más del 63% en gastos de personal y gastos corrientes, han ido reduciendo progresivamente todas y cada una de las partidas destinadas a impulsar el empleo femenino. Con el Ministerio de la Igualdad España ha retrocedido siete posiciones en el ranking de igualdad de género, según el Foro Económico Mundial, ha pasado de ocupar el puesto 10 a ocupar el puesto 17 debido fundamentalmente a dos indicadores: la brecha salarial entre hombres y mujeres, cercana al 30%, y el descenso de número de mujeres en puestos de responsabilidad.

El eurobarómetro nos dice exactamente lo mismo, que el 77% de las mujeres españolas piensa que en este país reina la desigualdad más absoluta. El índice general de Davos establece que España ocupa el lugar 90 en participación económica real de la mujer y en oportunidades. No es extraño que con estos datos finalmente se haya llegado a la conclusión de que dicho ministerio era absolutamente prescindible al igual que su ministra.

Todo ello demuestra que su política de creación de nuevos organismos y nuevos cargos quedan muy bien sobre el papel, pero no son la solución a los problemas de las mujeres que sufren desigualdades. No son las soluciones que las mujeres esperan del Gobierno, quieren medidas directas y concretas, no más cargos públicos.

Por lo que respecta a la educación, mientras en los países más desarrollados de nuestro entorno desde hace más de veinte años se ha abierto un intenso debate público sobre la eficacia de la educación diferenciada, en España continuamos con el lamentable reduccionismo ideológico que considera intrínsecamente malo y machista la existencia de colegios para la educación de un único sexo. Estos son calificados sin fundamento como sexistas, discriminadores y antisocializantes.

(Remor de veus)

La diputada socialista Heide Simonis, primera gobernadora de un estado alemán, señalaba no hace mucho que es necesario deshacerse definitivamente del prejuicio de que las chicas necesitan clases conjuntas con los chicos para no estar en desventaja en el trabajo profesional. Por otra parte, la escritora Rosa Montero, en el País, afirmaba: "los colegios de chicas que hace años eran considerados instituciones conservadoras y obsoletas son ahora una opción ardientemente defendida por una parte importante de los educadores progresistas".

Ya ha habido en nuestro país incluso sentencias firmes como la superior de justicia de La Rioja que en diciembre del año pasado señalaba que el hecho de que un centro educativo escolarice sólo niños o niñas en absoluto permite deducir que se trate de discriminación por razón de sexo contrario a derecho. No puede pretenderse -continúa la sentencia- la uniformidad propugnada por la parte actora como único modelo educativo legítimo.

La realidad nos muestra que estamos actualmente en España en la misma situación que en épocas pasadas con la imposición de un modelo único, el modelo que el poder decide unilateralmente que es el mejor. Antes fue la educación separada y en la actualidad es la coeducación. Se sigue confundiendo igualdad con igualitarismo. No se trata de imponer modelos y mantener actitudes radicalizadas. ¿Es mejor la enseñanza diferenciada?, para algunos sí, para otros lo será la mixta. Lo importante es que exista la posibilidad de decidir un sistema u otro con entera libertad. Se trata de debatir sobre lo que es mejor para nuestros hijos, dar información a los padres y concederles el derecho, ahora negado, de elegir libremente una de las opciones. Está en cuestión la propia libertad de educación garantizada en nuestra Constitución. Lo realmente obsoleto en una sociedad democrática, plural y libre es el modelo único de enseñanza. El problema para alcanzar la igualdad entre hombres y mujeres no tiene su causa en si los

colegios son mixtos o diferenciados, lo que hace falta en materia educativa son acciones que pretendan verdaderos cambios a largo plazo y que reconsideren como se concibe la vida familiar y laboral. Eduquemos, pues, en una verdadera igualdad. Si conseguimos una educación en la igualdad de valores y llevarla al ámbito familiar, con el reparto equitativo de responsabilidades, no tendremos que hablar de normas que regulen la paridad o cualquier otro mecanismo integrador puesto que será algo tan intrínseco a la persona como lo es ahora el derecho de voto.

Por lo que respecta al ámbito laboral, la Ley de la mujer aprobada en el 2006 considera prioritarias las actuaciones en este ámbito, concediendo especial atención al empleo, la formación, las condiciones de trabajo, la conciliación de la vida familiar y personal. Se programan políticas de fomento de empleo de calidad a través de ayudas dirigidas a empresas para fomentar la contractación femenina. Se pone especial atención en sectores y categorías laborales en los que las mujeres se encuentran subrepresentadas y los colectivos de mujeres con mayores dificultades al acceso al trabajo, como son las mujeres que acceden a su primer empleo o las mayores de 45 años que no hayan trabajado. Se apuesta por el autoempleo femenino, se regulan fórmulas que conectan con las medidas de conciliación como los mecanismos de flexibilización del tiempo de trabajo y modalidades de prestación de servicios no presenciales.

Y, ¿cual es su alternativa? Analizando su proposición de ley volvemos a la teoría de que la imposición de cuotas a las empresas es su gran solución a los problemas de desempleo femenino. Llama por cierto la atención que cuando se refiere a las cuotas en la administración se utilizan términos como "promover" y "procurar", al dirigirse a las empresas privadas es donde nos encontramos las imposiciones y las obligaciones. Mientras la paridad en los órganos de la administración puede excepcionarse por causas justificadas se es mucho más exigente con la paridad en los consejos de administración de las empresas, a quienes se les obliga sin posibilidad de excusarse en razones de ningún tipo.

Miren, la participación de la mujer en los escenarios de las decisiones empresariales o políticas no puede medirse exclusivamente por cuotas o porcentajes rígidos. La formación, la experiencia y los niveles de competencia deben ser las premisas básicas para decidir quien ocupa un puesto concreto en el ámbito empresarial, en los foros de decisión y en el ámbito político. No necesariamente porque un cargo directivo lo ocupe una mujer las políticas de igualdad se favorecen más o menos. No creo que esto vaya adherido necesariamente al sexo o al género de uno sino a la sensibilidad o a la formación que se haya tenido en estos casos. Lo que hacen las cuotas es forzar el resultado. Como decía Varcárcel, con las cuotas todas las mujeres aparecen como sujetos equis que pueden substituirse entre ellas impersonalmente, lo que importa es que sean mujeres. Así, a las mujeres solamente se les tiene en cuenta por su sexo femenino olvidándose de ellas como individuos con personalidad propia.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

Hay que ir a cuestiones de bases: a la educación en la igualdad, a la cultura de la igualdad, a la concienciación y a seguir en ese camino de desarrollo de políticas de igualdad, más que a imponer, más que a llevar a cabo una limitación que es en el fondo del carácter coercitivo. La manera de articular de una forma efectiva que las políticas de igualdad se respeten en el ámbito y en el seno de las empresas es propiciando políticas activas de conciliación entre vida personal, familiar y laboral, no sólo para las mujeres sino también para los hombres.

La ley es necesaria para establecer un mínimo, pero no va a resolver el problema, sino que el problema se va a resolver en la medida en que los agente económicos, las empresas y también los trabajadores asuman que no propiciar la incorporación de la mujer en el mercado de trabajo supone una gran oportunidad desperdiciada. En la medida en que eso se vea como una oportunidad y no como una exigencia o una obligación es como realmente va a funcionar a nivel de la sociedad. Las cuotas (...) que en el verdadero problema de las desigualdades en el mercado laboral, los factores de mayor incidencia en la igualdad de oportunidades de las mujeres en el ámbito del trabajo, son la formación y el reparto de roles en materia de responsabilidades familiares.

En lo referente a la formación se constata que las mujeres acumulan más méritos académicos que los hombres, a pesar de lo cual, en términos estadísticos, su participación en la actividad laboral es menor. Por lo que respecta a las ocupaciones se detecta que en la formación para las profesiones más importantes por volumen de empleo el grado de presencia femenina es inferior al 10%. Así pues, la mejor formación es un factor decisivo para el acceso al mercado laboral y a la formación profesional. Para consolidar el cambio participativo femenino sería, por lo tanto, necesario mejorar las políticas de orientación formativa de las mujeres hacia aquellos sectores de actividad y ocupaciones que registran mayor demanda empresarial. Un hecho a destacar es que cuando la mujer se forma para estos sectores y puestos de trabajo encuentra empleo. Así, siguiendo estos criterios, el artículo 15 de la Ley de la mujer prevé que dentro del Plan de ocupación haya uno específico para fomentar el empleo de las mujeres, plan específico que, por cierto, ustedes no han aprobado en toda la legislatura.

Hablemos ahora de los planes de igualdad. Uno de los pilares fundamentales en materia de igualdad es la planificación. En su proposición de ley se hace hincapié en la obligación de las empresas de aprobar sus planes de igualdad. En este sentido la Ley de igualdad establece que el Govern debe aprobar durante el primer año de cada legislatura un plan estratégico de igualdad que recoja de manera coordinada y global las líneas de intervención y las directrices que deben orientar la actividad de los poderes públicos en materia de igualdad. Y la realidad es que en cuatro años de legislatura no han sido capaces de aprobar ningún plan en la materia. ¿Con qué legitimidad pueden ustedes exigir obligar a las empresas a que hagan planes de igualdad si como administración no cumplen primero con sus obligaciones?

Miren, la igualdad no sólo se alcanzará con leyes e imposiciones sino con un cambio de mentalidad. La educación y la formación son la llave para lograr la igualdad de oportunidades. Ha llegado la hora de trabajar seriamente en programas educativos que permitan cambiar la mentalidad, los usos y las costumbres de la sociedad y romper con las inercias y los hábitos del pasado. Ha llegado la hora que mujeres y hombres en el ámbito privado y público cambiemos nuestras formas de comportamiento para que los hijos imiten de forma saludable a sus padres sin estereotipos sexistas. La igualdad no sólo es cosa de las mujeres, es una cuestión que afecta e implica a todos. Ha llegado la hora de dejar de hablar de los problemas de las mujeres para empezar a hablar del interés común de la sociedad. Ha llegado la hora de poner en marcha serias y efectivas políticas transversales que afecten e impliquen a todos los órganos de Gobierno. Ha llegado la hora de que la vida laboral, la vida personal y la vida familiar dejen de ser situaciones opuestas para ser realidades totalmente compatibles.

En definitiva, queda mucho camino por la igualdad entre hombres y mujeres, y el camino para hacerlo efectivo es que las mujeres se incorporen de forma real al discurso político y no como es lo habitual que se hagan partícipes del mismo por motivos ajenos a la igualdad como son los fines electorales.

Señores y señoras diputadas, desde el Partido Popular vamos a seguir trabajando, como hemos hecho siempre, por la igualdad de oportunidades en esta comunidad. Pero ésta no es la ley que necesitamos las mujeres, es una ley hecha a su medida, es una ley de paridad para las élites, basada en una trasnochada política centrada en la paridad, en la imposición de porcentajes en las empresas que choca frontalmente con el modelo de igualdad del Partido Popular. Es una ley que no se enfrenta a los problemas reales de las mujeres, una ley centrada en la imposición y en la obligación, una ley de paridad vestida con el traje de igualdad, una ley incompleta, poco comprometida y menos eficaz.

Por todo ello vamos a votar en contra. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bauzá. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Sí, ara, gràcies per l'examen (...) però, la veritat és que una està aclaparada, es tornar als anys seixanta quan encara anaves a les escoles de monges que t'explicaven això...

(Alguns aplaudiments)

... que els nins i les nines no som iguals i ara, en el segle XXI, tornam a aquestes històries.

Jo avui, quan he arribat al grup parlamentari, estava contenta perquè he obert la pàgina web del Govern, i dic, el Consell de Govern dóna suport al projecte de llei d'igualtat de dones i homes de les Illes. Això és a la pàgina web. Això és el cas que fan a l'Institut de la Dona, una pàgina web de fa tres mesos, perquè, entre altres coses, la directora de l'Institut de la Dona, i tots ho sabem, va un pic per setmana a fer feina. Això és la seva política d'igualtat entre homes i dones.

(Alguns aplaudiments)

Un pic a la setmana, i ho sabem de diverses fonts, a fer feina. I això ho demostra, pàgina web que encara no està modificada des de fa tres mesos. Una pàgina web que no està modificada en tres mesos, pàgina del Govern.

Bé, volem agrair una vegada més al Grup Socialista el seu suport a aquesta llei. Efectivament, Sra. Alberdi, raons no n'hi havia, jo vaig veure els motius i els intents d'argumentar de la Sra. Llinàs, que encara va tenir una mica de moralitat perquè el que hem escoltat avui no ho havíem escoltat el 22 de març. Avui hem retrocedit als anys seixanta, insistesc.

A mi m'agradaria que avui el president del Govern i president o secretari del Partit Popular hagués estat aquí en el debat d'una llei que afecta el 50% de la població, però, sembla que no li deu interessar. Estic d'acord amb vostè, Sra. Alberdi, amb la referència que ha fet de la sentència del Tribunal Superior de Justícia, els tribunals el que fan és aplicar o interpretar la llei, deixem-li clar que no pot rebre fons públics un col·legi que separa nins i nines, i així no tindrà cap dubte el Tribunal Superior de Justícia.

Perquè els arguments que he escoltat avui de temes que és millor per als nins, que és millor per a les nines, que hi ha científics progressistes, ... són els mateixos arguments que defensaven l'esclavitud, que defensaven la separació de blancs i negres.

(Remor de veus)

Els mateixos, sí senyors, els mateixos. Els mateixos arguments basats en el retrocés, la mentalitat, que no es poden concentrar..., els mateixos, els mateixos. Què feim? Què feim? No, no, què feim? Escoles separades? Feim empreses separades després? Feim carrers separats? Feim parlaments separats? No ho sé, per què l'escola ha de ser diferent.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

(Aldarull a la sala)

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Ens passa una vegada, bé, una vegada i una altra vegada en aquest parlament. Els senyors i les senyores del Partit Popular no escolten els arguments que duim a aquesta tribuna o que duim a les compareixences. Vénen amb el paperet de casa seva i després no s'adapten al discurs, perquè no m'ha contestat res del que jo li he dit. Vostè em diu que no hi ha diferències i jo li he relatat vint.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Vostè em diu que no hem fet res i jo n'hi he relatat vint. Clar que no varem votar la seva llei perquè era una llei que tots sabíem i vostès sabien, perquè tenen representant a l'Estat, al Parlament de l'Estat, vostès sabien que hi havia una llei que en pocs mesos s'aprovaria i que superaria la del 2006, clar que no la varem aprovar.

I a més, aquest discurs que en tot, en educació, en sanitat, en serveis socials, i ara en igualtat una altra vegada, només parlen de mercat, només parlen de facilitar el mercat, no parlem de cohesió social, no parlen de la funció que té l'administració de lluitar contra les desigualtats socials, això en el seu discurs no existeix, només parlen de mercat.

Senyora parlamentària, es creen estructures, no és cert que es creïn estructures, no es creen estructures, la mateixa llei estableix que això no ha de suposar cap càrrega nova, cap pressupost nou, cap creació del nomenament d'una persona, que s'ha de fer amb l'estructura que hi havia.

El Síndic de Greuges, l'obligarà Europa d'aquí un parell de mesos o d'aquí un any; el Síndic de Greuges, la Sindicatura de Greuges de Dones l'obligarà Europa, perquè això és un manament que està manant en dones.

L'Institut de la Dona. L'Institut de la Dona queda absolutament reforçat amb aquesta llei, i vostè la llegirà, la llegirà amb deteniment i queda absolutament reforça l'Institut de la Dona, no hi ha cap problema en aquest sentit.

El Ministeri d'Igualtat. Miri, jo vaig manifestar i era consellera amb un govern del Partit Socialista el meu desacord quan va desaparèixer el Ministeri d'Igualtat i la directora de l'Institut de la Dona també ho va manifestar. Jo avui estic contenta que vostè hagi fet aquesta defensa del Ministeri d'Igualtat, si guanya el Sr. Rajoy confiam que hi haurà un ministeri d'Igualtat perquè ho han defensat amb tant d'entusiasme que segurament en posarà, perquè sembla que és fonamental per a això.

Miri, jo crec que el Partit Popular es troba còmode amb aquesta Llei del 2006, perquè no estableix terminis, de fet és una llei que ni tan sols hi ha el règim sancionador, una llei que no hi ha règim sancionador, com és possible? I si hi ha incompliment per part de les administracions i de les empreses públiques com se sanciona? No hi ha règim sancionador, perquè els és igual si s'acompleix o no s'acompleix, perquè com que no

hi ha terminis ni obligacions, perquè tot és es procurarà, es farà, es promocionarà, no hi ha règim sancionador.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Jo crec que avui, ja acab, s'ha fet un retrocés molt important, primer perquè impedeixen que aquest Parlament pugui debatre aquesta llei, això és un retrocés. Després, perquè s'ha expressat clarament el motiu pel qual no es va aprovar aquesta llei, que és la separació de sexes a una escola i perquè aquesta escola no pugui rebre fons públics. Això és el que realment, no es va atrevir la Sra. Llinàs a dir això, avui vostè ho ha dit clarament, sense cap tipus d'empeguement. De veritat tornam als anys seixanta.

Miri, jo els puc garantir que no som creient, però que tots els Déus ens emparin si el dia 20 guanya el Partit Popular, perquè el retrocés en polítiques socials, en polítiques de gènere, en polítiques de drets civils farà por.

Fa vuitanta anys, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago, per favor, vagi acabant si és tan amable.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Fa vuitanta anys una dona, una dona que era de dretes, va rompre el seu vot diguem de compromís amb el seu partit i va votar a favor dels vots per a les dones, va rompre la disciplina de vot, avui estaria bé que les dones del Partit Popular ho fessin. Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Torn de contrarèplica, té la paraula la Sra. Bauzá.

Perdó, bé, aquí jo tenc contrarèpliques i rèpliques que hi han intervingut en contra, vostè hi ha intervingut a favor.

Bé, no ho tenc redactat així com em diu l'Oficial Major, em fa l'observació, per tant té la paraula vostè. Disculpi, Sra. Bauzá.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, president. Jo baixaré el to, eh, del tot, del tot. La veritat és que la Sra. Santiago ja ha dit, és que ha donat tots els arguments que justifiquen aquesta manca de raons i jo crec que ella ha dit el que havia de dir, ha dit: home, venen amb la lliçó presa i després, clar, no estan atents al debat parlamentari i es perden i diuen coses que no tenen res a veure, no contesten res; vostè s'ha esforçat molt, jo li agraeixo i estic segura que la gent que ens escolta, i sobretot el *Diari de Sessions* ens ho agrairà moltíssim.

Jo només volia dir un parell de coses, la primera, Sra. Bauzá, quina pena del seu desconeixement. Ho dic perquè, en primer lloc, i només diré una coseta, una coseta que he recordat, que és que, vostè ha dit que no havíem fet res, que no s'havia fet res en relació amb les polítiques d'igualtat, no solament aquest govern de la passada legislatura, sinó en general els socialistes, els progressistes, el món mundial, no hem fet res contra la igualtat, i si el que hem fet ho hem fet contra la llibertat. Jo li vull recordar solament que, per exemple, el Consell de Mallorca, a través del seu departament d'Igualtat el que va fer és fer una convocatòria única per donar ajudes, davant la crisi tan tremenda, precisament a aquelles dones que no tenien altra possibilitat de rebre ajudes que des del Consell de Mallorca, ajudes que vostès, naturalment, han suprimit sense mirar la cara d'aquestes dones, perquè si la miessin no ho podrien fer.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

De totes maneres, Sra. Bauzá, a mi em sembla un bon debat aquest del segregacionisme, a mi m'agradaria ser-hi i m'agradaria ser-hi amb persones com vostè que defensen que per la llibertat el que s'ha de fer és continuar amb els estereotips, perquè vostè ignora que tots els estudis demostren que, precisament per lluitar contra els estereotips el millor és la coeducació, i vostè m'ha citat la Sra. Montero, que jo li recomano fins i tot l'última novel·la, que és boníssima, jo l'he llegida aquest estiu i m'ha agradat moltíssim, però clar, enfront de la Sra. Montero i d'una diputada socialista que vostè ha mencionat, que no recordo el nom, desafortunadament, precisament la revista *Science*, la setmana passada va publicar un article en què demostra la fal·làcia que el segregacionisme va bé per lluitar contra precisament la segregació i la discriminació, la revista *Science*. Si vostè s'hagués informat una mica més, potser no hagués dit les coses que ha dit en aquest Ple.

Però jo, Sra. Bauzá, m'agrada aquest debat perquè a mi em sembla que d'aquest debat, que vostès, si volen l'iniciem quan vulguem i el fem en relació amb les evidències científiques que hi ha, sap què passa, Sra. Bauzá, que jo soc bastant més gran que vostè i a mi m'ha tocat la Sección Femenina i vostè hi vol tornar a la Sección Femenina i jo no, perquè m'ha anat molt malament a mi i a aquestes dones que hi ha aquí també els ha anat molt malament la Sección Femenina.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

A mi m'ha anat molt malament i estic segura que a molta gent li ha anat malament, però a mi m'agradaria aquest debat perquè estic segura que vostès, a partir d'aquest debat, en començarien un altre que té a veure amb si hem de fer segregació no solament per al gènere, sinó després començaríem, home això del color de la pell també pot ser hauria de ser una cosa que ens interessés ... i després, ...

(Remor de veus, cridòria i petit aldarull)

... oi, però si jo baixava el to, però si jo baixava el to, el to, vull dir que aquest debat és interessant i tal vegada després en venen uns altres i així ja ens hi posem, i tal, bé.

Senyors del PP, senyores del PP, vostès no donant suport a aquesta presa en consideració volen treure del debat polític les polítiques d'igualtat, volen furtar d'aquest Parlament les polítiques d'igualtat; les dones progressistes, el Grup Parlamentari Socialista, els grups parlamentaris de l'esquerra no els ho consentirem, no els ho consentirem, li ben asseguro, estarem tota la legislatura parlant d'igualtat i vostès responen tal com han de respondre, lliurant-se de les polítiques d'igualtat.

La Sra. Santiago, quan ha acabat la seva intervenció, ha dit, ha fet una cita, jo crec que la Sra. Santiago deu ser com a mínim gnòstica, però bé, ha citat Déu i, els Déus, els Déus en general, idè els Déus ens protegeixin; jo he recordat una cosa que va dir Madeleine Albright, que no sé vostès si se'n recorden d'ella, va ser una senyora que va estar de secretària d'Estat amb el president Clinton, en realitat va ser la primera secretària d'Estat d'Estats Units, va tenir un càrrec importantíssim, va ser ambaixadora davant les Nacions Unides i després la secretària d'Estat dels Estats Units, jo la veritat és que no sé si compartiria l'opinió de la Sra. Albright en relació amb les seves polítiques d'igualtat, segurament no, ni el feminisme, segurament no, però la Sra. Albright va dir una cosa que a mi sí em va semblar interessant, i com que jo crec que la immensa majoria de vostès creuen en l'infern, jo els vull recordar el va dir la Sra. Albright, la Sra. Albright va dir: "A l'infern hi ha un lloc reservat per a les dones que no defensen les dones, especialment reservat".

Jo els desig que no hagin de comprovar-ho.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Ara sí, Sra. Bauzá.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias. Mire, no pienso entrar en las descalificaciones personales y en la falta de respeto por los que opinamos diferente. Desde el Partido Popular ...

(Alguns aplaudiments)

... no vamos a aceptar lecciones de igualdad y mucho menos de ustedes. La apuesta por la igualdad se demuestra con hechos, no con palabras, y lo que es un hecho es que fue un gobierno del Partido Popular el que creyó que hacía falta una ley de igualdad y no esperó al último pleno de la legislatura para aprobarla. Utilizó su respaldo parlamentario para que esta comunidad pudiera contar con una ley que diera un impulso a la lucha por la igualdad, siendo, por cierto, una de las primeras comunidades autónomas en contar con ella.

Ustedes se llenan la boca hablando de igualdad, pero la realidad es muy distinta. Mientras el Partido Popular fue incrementando el presupuesto del Institut de la Dona cada año de la legislatura 2003-2007, en la pasada legislatura ha sido al revés, cada año se ha ido bajando el presupuesto hasta llegar a un 20%, ¿para qué? Para dedicarlo a otros temas que considerarían de mayor interés seguramente.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Según los últimos datos del Observatorio para la Violencia Doméstica y de Género, Baleares presentaba una tasa de 18,73 denuncias por violencia de género por cada 10.000 habitantes durante el primer trimestre del año, el mayor índice del país.

La descoordinación entre administraciones ha sido total en este ámbito, consells, ayuntamientos y govern han actuado con total independencia unos de otros, sin tener en cuenta ningún criterio común.

Todo lo relacionado con políticas de igualdad se ha convertido en una macedonia de partidos en la que nadie se ponía de acuerdo para desarrollar una sola propuesta en esta materia. Durante la pasada legislatura se ha suspendido la línea de subvenciones para asociaciones de mujeres y otras entidades, para fomentar proyectos y actuaciones en favor de la igualdad y contra la violencia de género.

La tasa de paro femenino, en Baleares, se situaba en el 2006 en el 1,4%, mientras que con el gobierno del pacto la tasa de paro femenina se sitúa en el 3,38%.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

No han sido capaces de aprobar el Plan estratégico de igualdad del Govern en cuatro años; no se han adoptado medidas que permitan a la mujer conciliar su vida personal con la laboral, ni se ha beneficiado a las parejas jóvenes en ningún caso. La familia ha sido sistemáticamente atacada.

No se ha llevado a cabo el Plan de ocupación específico para fomentar el empleo de las mujeres que prevé la Ley de la mujer, vigente en esta comunidad. No se ha llevado a cabo la línea de ayudas para mujeres víctimas de violencia de género, recogida en la Ley Orgánica de medidas de protección integral contra la violencia de género.

(Remor de veus)

Presumen de haber creado esta legislatura ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

... la figura de la Coordinadora de Salud para la Mujer, el Consell de Participació de la Dona o el Protocolo Interinstitucional contra la Violencia de Género, cuando todas estas actuaciones ya existían en la pasada legislatura.

Y ¿creen sinceramente que con este balance pueden dar lecciones en temas de igualdad? Quieren imponer cuotas en las empresas cuando su gobierno tenía una representación femenina irrisoria, 54 mujeres de 147 cargos. El Gobierno socialista del Sr. Zapatero, caracterizado por hacer bandera de las cuotas, sólo tiene un 27% de mujeres.

Miren, el PP sí tiene un verdadero compromiso con la incorporación de la mujer en la vida política, y prueba de ello es que la primera mujer que presidió el Senado era del Partido Popular, la primera mujer que presidió el Congreso era del Partido Popular, la primera Comisaria Europea era del Partido Popular...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Tenemos tres presidentas de comunidades autónomas, ¿cuántas hay en el PSOE? En el Gobierno actual el 50% de altos cargos son mujeres y todo ello sin imposiciones ni cuotas. Fue un Gobierno del Partido Popular el que aprobó la primera ley de conciliación de la vida familiar y laboral, el que determinó la nulidad del despido por maternidad o embarazo, la implantación del cheque bebé de 100 euros al mes, el establecer diez semanas de permiso maternal para que pudieran ser disfrutadas por el padre o la madre, el establecimiento del doble coste cero en los gastos de Seguridad Social para bajas de maternidad. El Partido Popular puso en marcha el primer y segundo Plan integral contra la violencia doméstica y la Ley reguladora de la orden de protección de las víctimas de la violencia doméstica.

El Partido Popular demuestra con hechos su defensa de la igualdad, la paridad en la izquierda se queda siempre en gestos y pura propaganda. Durante toda una legislatura en la que gozaban de mayoría no ha sido una prioridad para ustedes aprobar esta ley, no consiguieron siquiera el apoyo de sus socios de gobierno. El intento desesperado de aprobarlo en el último pleno parece obedecer más a la necesidad de justificar una legislatura en la que el balance en políticas de igualdad es, como hemos visto, bastante triste.

No tuvieron problema en obtener mayorías para aprobar otras leyes que, como gobierno, consideraron más prioritarias, ¿será acaso que esta tan necesaria ley de igualdad no era su prioridad?

Creo sinceramente que lo que no les va bien es que la Ley de igualdad vigente en esta comunidad sea del Partido Popular, si tan mala es nuestra ley han tenido cuatro años para modificarla y no lo han hecho. Creo que, como en tantas otras cosas, ustedes han tenido tiempo de sobra para demostrar que es lo que son capaces de hacer en temas de igualdad y como en otros tantos ámbitos la sociedad les ha suspendido en su gestión.

El 22 de mayo los ciudadanos les dijeron muy claramente que quieren un cambio en la forma de hacer las cosas y han dejado en manos del Partido Popular la responsabilidad de gestionar esta comunidad y eso es, precisamente, lo que vamos a hacer, con la legitimidad que nos da tener el respaldo de la mayoría de los ciudadanos de esta comunidad autónoma.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé passarem a la votació. Votam.

22 vots a favor; 32 en contra, per la qual cosa queda rebutjada aquesta proposició de llei.

V. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment de lectura única a la Proposició de llei RGE núm. 2177/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de supressió de l'article 54 de la Llei per a la dona.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon a l'adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment de lectura única a la Proposició de llei RGE núm. 2177/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de supressió de l'article 54 de la Llei per a la dona.

Abans de debatre aquesta proposta, procedeix el pronunciament del Ple de la cambra, sobre la proposta de la Mesa de tramitació directa i en lectura única.

Pot aquesta presidència considerar acordat aquest procediment de tramitació, per assentiment?

A continuació, passam idò, al debat de la proposició de llei.

VI. Debat i votació, si n'és el cas, de la Proposició de llei RGE núm. 2177/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de supressió de l'article 54 de la Llei per a la dona.

El sisè punt de l'ordre del dia és el debat i votació de la Proposició de llei RGE núm. 2177/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de supressió de l'article 54 de la Llei per a la dona.

Per part del Grup Parlamentari PSM, té la paraula ..., bé, si no hi ha intervencions.

No hi ha intervencions per cap grup.

Bé, idò puc entendre que queda aprovada aquesta Llei de modificació de la Llei 12/2006, de 20 de setembre, per a la dona.

Per tant, senyores i senyors, no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS